

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1981-1982

Nr. 2

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

23 FEBRUARI 1982

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid	18
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve Gemeenschapsminister van cultuur	21
M. Galle, Gemeenschapsminister van ondergeschikte besturen en gesubsidieerde werken	24
Mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg .	28
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud	29
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting	31
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	33
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	34
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid	34
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur	34
Mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg .	38
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	39
III. VRAAG WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid	40

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijnen (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

G. GEENS VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 3
van 25 januari 1982
van de heer J. VALKENIERS

Kempensland — Economische toestand

Op 24 januari en 24 oktober jl. kreeg de Vlaamse Raad van het Vlaams Actiecomité Kempen een telegram waarin de uitermate slechte economische toestand werd aangeklaagd en aan de leden van de Vlaamse Raad werd gevraagd wat zij in de toekomst voor houding gaan aannemen inzake die noodtoestand.

Het actiecomité noemt b.v. de werkloosheid als een van de meest in het oog springende problemen. 1 op 5 Kempenaren zou werkloos zijn. Heeft deze telegram enig resultaat gehad? Zo ja, welk?

Gebeuren er speciale inspanningen voor het Kempensland?

Antwoord

De uitermate slechte economische toestand waarin de Kempen zich thans bevinden is geen alleenstaand gegeven. Deze toestand situeert zich duidelijk in de algemene economische conjunctuurdaling die trouwens kenmerkend is voor alle OESO-landen.

Deze toestand bracht er de Vlaamse Executieve bovendien toe de erkenning van de Kempen als ontwikkelingszone met maximale steunintensiteit bij de Europese Commissie te bepleiten. Dit werd trouwens nogmaals herhaald in de standpuntbepaling van de Vlaamse Executieve dd. 22 januari 1982 t.o.v. de voorstellen van de EEG.

Anderzijds is het zo dat de aanvragen van plaatselijke besturen in het kader van de tewerkstelling van werklozen enerzijds en de aanvragen tot toepassing van de opslorplingsprogrammas (BTK en NWP) steeds op een zeer positieve ingesteldheid van mijnentwege kunnen rekenen.

Op dergelijke wijze wordt gepoogd zowel de economische relance via investeringsstimulering als de tewerkstelling — zij het via de opslorplingsprogrammas — maximaal te stimuleren.

Vraag nr. 4
van 25 januari 1982
van de heer J. SOMERS

Gemeenschapsministers van de Vlaamse Executieve — Bevoegdheden

Door de veelvuldige regeringswisselingen en de insti-

tutionele hervormingen is het niet steeds duidelijk voor welke gebieden de verschillende Gemeenschapsministers van de Vlaamse Executieve bevoegdheid hebben.

Mag ik u daarom vragen mij, geachte Voorzitter, mede te delen welke de juiste bevoegdheid is en voor welke administratieve diensten de verscheidene Gemeenschapsministers van de Vlaamse Executieve verantwoordelijk zijn ?

Antwoord

Wat het eerste gedeelte betreft van de vraag van het geachte lid moge ik refereren naar het besluit van de Vlaamse Executieve van 18 januari 1982 houdende bepaling van de bevoegdheden van de Leden van de Vlaamse Executieve, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 5 februari 1982.

Wat anderzijds de administratieve diensten betreft waarvoor de respectieve Gemeenschapsministers van de Vlaamse Executieve verantwoordelijk zijn, wil ik het geachte lid mededelen dat de Vlaamse Executieve onlangs heeft beslist een informatieve brochure uit te geven, waarvan een exemplaar zal ter beschikking worden gesteld van de leden van de Vlaamse Raad en waarin onder meer de adressen zullen worden opgenomen van de verschillende diensten en instellingen van openbaar nut die functioneel ter beschikking staan van de leden van de Executieve. Deze brochure zal begin maart eerstkomend van de pers komen.

Voor zover nodig wil ik hier nog aan toevoegen dat, eens het nieuwe Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap opgericht, het personeelsbeleid van dit departement zal ressorteren onder de bevoegdheid van de Voorzitter van de Executieve, op grond van artikel 2 van het voormelde besluit.

De onderscheiden bestuursafdelingen van het nieuwe Ministerie zullen uiteraard verder functioneel ter beschikking blijven van de leden van de Executieve op grond van hun respectieve bevoegdheden, via de Secretaris-generaal van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 6
van 27 januari 1982
van mevrouw G. DEVOS

Subregionale Tewerkstellingscomité's — Benoemingen

In het SB van 9 januari 1982 zijn verschenen de benoemingen van de leden de comité's van Aalst, Mechelen, Kortrijk, Roeselare, Oudenaarde, Boom, Antwerpen en Ieper.

Op een totaal aantal mandaten van elk 35 voor de afgevaardigden van de werkgevers en werknemers zijn er respectief 34 en 35 voor mannen. Tussen de vertegenwoordigers van de „bevoegde” Ministers zijn er 6 vrouwen op 44.

Heeft de geachte Minister een verklaring voor het haast systematisch weren van de vrouwen uit deze comités ondanks de hoge werkloosheid bij de vrouwen ?

Zo de voorstellen van de kandidaten emaneren van de werkgevers en werknemersorganisaties heeft dan de Minister hen niet gewezen op de arrogantie van de mannen. Zo neen, waarom niet?

Antwoord

De vertegenwoordigers van de representatieve werknemers- en werkgeversorganisaties in de subregionale tewerkstellingscomités worden benoemd door de Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, op de voordracht van de betrokken organisaties zelf.

Ieder van die organisaties kan dus vrij en autonoom de kandidaten aanwijzen door wie zij zich wenst vertegenwoordigd te zien en het komt mij uiteraard niet toe dat recht op enigerlei wijze te beknotten.

Niettemin zal ik bij de volgende oproep tot voordracht van kandidaten de aandacht vestigen op de bezorgdheid van het geachte lid.

Ten slotte weze nog vermeld dat ikzelf in de subregionale tewerkstellingscomités 7 vertegenwoordigers heb en dat ik 3 van die mandaten heb toegewezen aan vrouwen.

Vraag nr. 8 van 2 februari 1982 van de heer W. JORISSEN

Kabinetten en administratie — Organisatie en werking

Meent de geachte Minister niet dat in het raam van de benarde economische situatie en het algemeen soberheidsbeleid, een herdenken van de uitbouw van de diensten van de Vlaamse Executieve zich opdringt? Lijkt het financieel en psychologisch niet zinvol op het ogenblik dat van de Vlaamse bevolking nieuwe inspanningen op het vlak van de soberheid gevraagd worden, in de wetten op de hervorming der instellingen de niet voorziene kabinetten voor leden van de Vlaamse Executieve af te schaffen?

Zou men daarentegen van de oprichting van de Vlaamse administratie geen gebruik kunnen maken om de taak van de kabinetten door deze administratie te laten overnemen, wat enerzijds de depolitiserende van het openbaar ambt in de hand zou werken en anderzijds zou bijdragen tot de herwaardering van het ambt en tot de vermindering van administratieve verspilling?

Antwoord

Ik verwijs het geachte lid naar het antwoord dat hem op zijn vraag nr. 2 van 25 januari 1982 werd verstrekt.

Vraag nr. 10 van 2 februari 1982 van de heer W. VAN RENTERGHEM

Ontwikkelingsgebieden — Regionale hulpverlening

In het kader van de regionale hulpverlening, duidt de

Europese Commissie zgn. „Ontwikkelingsgebieden” aan.

Het is bekend dat zeer veel streken, arrondissementen en/of regio's, met dit doel dossiers en/of steunaanvragen hadden neergelegd.

Graag had ik van de geachte Minister — voor wat betreft Vlaanderen — het volgende vernomen.

1. Hoeveel — en welke — regio's hadden dergelijke steunverzoeken ingediend ?
2. Welke regio's werden als „ontwikkelingsgebied” aanvaard?
3. Op welke basis werden de andere regio's afgewezen?

Antwoord

Het geachte lid doelt kennelijk op de afbakening van de ontwikkelingszones waarin de Vlaamse Gemeenschap, op grond van de wet van 30 december 1970, steun kan verlenen voor de realisatie van bedrijfsinvesteringen en meer algemeen van verrichtingen die de economische expansie bevorderen.

In haar oorspronkelijke voorstellen aan de Europese Commissie had de Vlaamse Executieve voor de afbakening van de ontwikkelingszones onverkort het advies van de Gewestelijke Economische Raad voor Vlaanderen overgenomen.

Op 19 november jl. heeft de Europese Commissie evenwel meegedeeld dat zij als ontwikkelingszone alleen zou kunnen erkennen: de provincie Limburg, alsmede de arrondissementen Ieper, Diksmuide en Veurne. Dit standpunt, uitvoerig toegelicht in een lijvig document, steunt op een aantal indicatoren zoals het bruto regionaal produkt per inwoner, de werkgelegenheid, de economische structuur, de bevolkingsgroei, de bevolkingsdichtheid, enz.

De Vlaamse Executieve heeft zich noch bij dit standpunt, noch bij de verantwoording ervan kunnen neerleggen. Op haar verzoek heeft de GERV op 5 januari jl. een nieuw en uitvoerig gemotiveerd advies gegeven.

Op grond daarvan verdedigt de Executieve dat als ontwikkelingszone moet worden erkend :

- het ganse gebied van de Kempen, d.i. de provincie Limburg, het arrondissement Turnhout, het Hageland, de fusiegemeenten Malle en Heist-op-den-Berg;
- de Westhoek, d.w.z. de arrondissementen Veurne, Diksmuide en Ieper, alsmede de kantons Gistel en Menen;
- de textielzone van Oost-Vlaanderen, omvattend de arrondissementen Oudenaarde en Dendermonde, met uitlopers naar het kanton Avelgem, het kanton Lokeren en het Pajottenland.

Verder wordt gepleit voor een tijdelijke erkenning van de kernen Tielt en Eeklo en voor de toepassing van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling in de Rupelstreek.

De Executieve zal dit standpunt bij de Europese Commissie krachtadig verdedigen en heeft daartoe op 22 januari jl. een uitvoerige memorie aan de Com-

missie laten bezorgen. Wegens zijn omvang wordt dit document rechtstreeks aan het geachte lid toegezonden.

Vraag nr. 13
van 11 februari 1982
van de heer H. SUYKERBUYK

Europese Commissie — Goedgekeurde steunmaatregelen

De Europese Commissie heeft voor 1981 steunmaatregelen goedgekeurd, te besteden uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling, voor ruim 8 miljard en waarbij ook investeringsprojecten uit België bij de begunstigden zijn.

Kan de geachte Voorzitter van de Vlaamse Deelregering mededelen, voor wat het Vlaamse Gewest aangaat:

1. hoeveel investeringsprojecten voorwerp van de genoemde steunmaatregel zijn;
2. wat het totaalbedrag van de verleende steun is;
3. de opgave — nominatim — van de steuntrekkers, met hun zetel, omschrijving van het project, verleende bedrag aan steun;
4. opgave van de voorwaarden, die door de Europese Commissie zijn gesteld, waaraan moet worden voldaan om de steun te ontvangen?

Antwoord

1. Tijdens 1981 werd door de Europese Commissie bijstand uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) verleend voor 18 projecten in Vlaanderen.
2. Het totaal bedrag van deze bijstand beloopt 76.266.830 BF.
3. Het gaat om 14 investeringsprojecten voor de uitrusting van industrieterreinen met als verleende bijstand 37.800.000 BF. Deze projecten zijn de volgende :
 - Herentals: aanleg van wegenis en riolering op het industrieterrein Klein Gent
 - Bree: aanleg van openbare verlichting op het industrieterrein Bree-Kanaal
 - Beringen : bij komende wegen- en rioleringswerken op het industrieterrein Beverlo
 - Sint-Truiden: aanleg van waterleiding en openbare verlichting (4e fase) op het industrieterrein Schurhoven
 - Hasselt: aanleg van wegen, rioleringen en waterleiding op het industrieterrein Kiewit
 - Beringen: uitbreiding waterleiding op het industrieterrein Beringen-Paal
 - Houthalen: aanleg van waterleiding en openbare verlichting op het industrieterrein Houthalen-Centrum-Zuid
 - Tongeren : aanleg van spoorwegzate op het industrieterrein Overhaem voor spoorlijnverbinding met Tongeren-Visé

- Overpelt: aanleg van openbare verlichting op het industrieterrein
- Opglabbeek: aanleg van openbare verlichting op het industrieterrein
- Ieper : aanleg van een bijkomende weg, riolering en waterbedeling op het industrieterrein Ieperleekanaal
- Diksmuide: aanleg algemene infrastructuur op de uitbreidingszone III van het industrieterrein
- Ronse: aanleg van wegenis en riolen op het industrieterrein Klein Frankrijk, 4e fase
- Schendelbeke: aanleg van weg en rioleringswerken op het industrieterrein

Tevens werd steun verleend voor 4 industriële projecten voor in totaal 38.466.830 BF. Het gaat om de uitbreiding van een bedrijf voor bakkerijproducten in Oost-Vlaanderen, de uitbreiding van een bedrijf voor het winnen en veredelen van Kempisch zand in Limburg, de verbetering van het productieapparaat van een bedrijf voor biscuitwafels in de provincie Antwerpen en de uitbreiding van een fabriek voor speciale gassen, eveneens gevestigd in de provincie Antwerpen.

Het geachte lid zal begrijpen dat omwille van het vertrouwelijk karakter van deze gegevens, de namen van deze bedrijven niet kunnen gepubliceerd worden.

Hierbij herinner ik er het geachte lid aan dat de bijstand uit het ZFRO ten goede komt aan de Overheid en dit als gedeeltelijke terugbetaling van de door de Overheid toegekende steun aan de betrokken investeringsprojecten.

4. De voorwaarden en modaliteiten voor het verkrijgen van steun uit het EFRO zijn bepaald in de Verordening (EEG) nr. 724/75 van de Raad van 18 maart 1975 (PB nr. L 73 van 21.03.1975) laatst gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 332580 van de Raad (PB nr. L 349 van 23.12.1980).

Samengevat kan men stellen dat voor steun uit het EFRO in aanmerking komen de investeringen, van meer dan 50.000 Europese rekeneenheden in volgende categorieën :

- a) investeringen in industriële, ambachtelijke of dienstverlenende activiteiten die economisch gezond zijn en die overheidssteun met regionale strekking genieten, mits ten minste 10 arbeidsplaatsen worden gecreëerd of in stand worden gehouden. In dit laatste geval moeten de investeringen worden verricht in het kader van een omschakelings- of herstructureringsprogramma dat het concurrentievermogen van de vestiging veilig stelt.
- b) investeringen die geheel of gedeeltelijk worden bekostigd door de overheid of door enige andere instantie die op soortgelijke wijze als een overheidsorgaan verantwoordelijk is voor de totstandkoming van infrastructuurvoorzieningen, en die, voor zover de noodzaak uit de regionale ontwikkelingsprogramma's blijkt, betrekking hebben op infrastructuurvoorzieningen die bijdragen tot de ontwikkeling van de regio of de zone waarin zij gelegen zijn.

- c) investeringen in infrastructuurvoorzieningen voor de landbouw in bergstreken en in sommige probleemgebieden.

Tenslotte kan het EFRO eveneens studies subsidiëren die in nauw verband staan met de verrichtingen die het subsidieert.

Vraag nr. 16
van 15 februari 1982
van de heer W. SEEUWS

Vlaamse Gemeenschap — Bevoegdheden inzake personeelsbeleid

Ingevolge de staats hervorming is ook een belangrijke overdracht van personeel voorzien naar de Vlaamse Gemeenschap.

Zoals de geachte Minister weet, ressorteerde in ieder geval tot voordien administratief en statutair personeel zowel van Nationale Opvoeding als van Nederlandse Cultuur nog altijd onder één departement.

Kan de geachte Minister mij in het Bulletin van Vragen en Antwoorden laten weten wie bevoegd is voor het personeelsbeleid in de voormalige sector van het departement van Nederlandse Cultuur: hijzelf, Minister Coens, of zijn collega in de Vlaamse Executieve, Poma, enerzijds wat de statutaire aspecten van het personeelsbeleid betreft, anderzijds wat de interne organisatie van de administratie aangaat.

Antwoord

Zolang geen toepassing wordt gemaakt van de bepalingen van art. 88, § 2, van de Bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, blijft de Minister van Onderwijs, als lid van de Nationale Regering, en hoofd van het Ministerie van Nationale Opvoeding en Nederlandse Cultuur, bevoegd voor de geciteerde aangelegenheden.

K. POMA
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 13
van 19 januari 1982
van de heer M. CAPOEN

Plaatselijke Openbare Bibliotheek — Oprichting van neven bibliotheek

Het ligt in de bedoeling van een gemeentebestuur om, sinds de erkenning van de Plaatselijke Openbare Bibliotheek in de gemeente, een deel van het boekenbezit te onttrekken aan het bezit van de Plaatselijke Openbare Bibliotheek en om met dit deel een „tweede” bibliotheek in stand te houden met personeel dat uiteindelijk ten laste valt van het budget van Binnenlandse Zaken.

Mag ik de geachte Minister vragen mij mee te delen of in het personeelskader van de gemeentediensten, naast het kader voorzien voor de Plaatselijke Openbare Bibliotheek, ook nog andere personeelsleden belast mogen worden met de leiding en de werking van een „tweede” bibliotheek.

Antwoord

Deze vraag van het geachte lid moet in verband gebracht met zijn vraag nr. 168, dd. 23 februari 1981 en het antwoord dat mijn achtbare voorganger daarop gaf. (Cfr. Vragen en antwoorden van de Vlaamse Raad, 1980-1981, nr. 11 van 12 mei 1981).

Wij vermoeden dan ook, dat de neologistische betiteling 'nevenbibliotheek' geldt voor een wetenschappelijke bewaarbibliotheek. Zoals voorheen geantwoord moet een dergelijke bibliotheek een eigen beheers- en bestuursorgaan, een eigen begroting en een eigen personeelsformatie hebben, omdat zij met haar opdracht, collecties en personeel niet als openbare bibliotheek kan worden erkend en gesubsidieerd. (Artikel 1 van het decreet van 19 juni 1978 ter zake).

De personeelsformatie van deze „tweede” bibliotheek wordt niet goedgekeurd bij toepassing van artikel 10 § 1 van voormeld decreet maar wel bij toepassing van artikel 84 § 1 van de gemeentewet. Voor het personeel van deze bibliotheek worden dan ook noch door het Rijk, noch door de provincie weddetoelagen uitgekeerd; het valt echter ook niet ten laste van het budget van het Ministerie van Binnenlandse Zaken.

Vraag nr. 17
van 19 januari 1982
van de heer J. CAUDRON

Wandtapijt „België bufferstaat” van Octave Landuyt — Verdwijning

Enkele maanden geleden werd de verdwijning bekend gemaakt van het bekende tapijt „België bufferstaat” van Octave Landuyt.

De voorganger van de Minister verklaarde op 30 juni 1981 in de Vlaamse Raad met opvallende onverschilligheid dat de resultaten van het onderzoek ter zake haar niet bekend waren.

Zijn de resultaten van het onderzoek de huidige Minister van Cultuur bekend? Is dit waardevol stuk van ons cultureel erfgoed terecht?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid te laten weten dat het wandtapijt eigendom is van het Ministerie van Economische Zaken. Dit ministerie heeft het tapijt uitgeleend aan het stadsbestuur van Mechelen, waar het gestolen werd. Het is inmiddels nog niet teruggevonden.

Mijn departement is in deze zaak niet bevoegd, maar wel het departement van Economische Zaken.

Vraag nr. 18
van 19 januari 1982
van de heer A. BOURGEOIS

Speelpleinen — Subsidiëring

Subsidiëring van de aanleg van speelpleineninfrastructuur is voorzien bij het KB van 22 februari 1974 betreffende de staatstussenkomsten inzake culturele infrastructuur en het KB van 11 december 1979 betreffende de specifieke subsidiëeringsprocedure voor speelpleinen.

Kan de geachte Minister mij volgende gegevens mededelen in verband met de uitvoering van de vermelde wetgeving ten gunste van de aanleg van speelpleinen in de gemeenten.

1. Welke bedragen werden op de begroting 1979, 1980 en 1981 voorzien voor de subsidiëring van de speelpleininfrastructuur in de gemeenten?
2. Welke totale bedragen werden voor elk van de vermelde jaren als vaste beloften van toelage toegezegd aan de gemeentebesturen?
3. Opgave van de projecten, waarvoor in 1981 aan de gemeentebesturen vaste belofte van toelage werd verleend met opgave van het subsidiëeringsbedrag, zo mogelijk per project of per gemeente.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag betreffende de toelagen voor het aanleggen van speelpleinen kan ik het geachte lid volgende gegeven verstrekken:

1. Volgende bedragen werden voorzien op de begroting 1979, 1980 en 1981 voor de subsidiëring van de speelpleininfrastructuur in de gemeenten :

1979 : 5 miljoen Fr.
 1980 : 5 miljoen Fr.
 1981 : 15 miljoen Fr.

2. In 1979 werden geen vaste beloften van toelage toegezegd. In 1980 bedroeg het totaal bedrag van de vaste beloften van toelage 8.158.000 Fr; in 1981 was dat 9.177.200 Fr.
3. Lijst van gemeentebesturen die in 1981 een vaste belofte van toelage ontvingen met opgave van het subsidiëeringsbedrag :

Gemeente	Bedrag
Borgloon	2 10.000 Fr.
Jornem	135.000 Fr.
Deinze	287.000 Fr.
Hamont-Achel	488.000 Fr.
Pittem	179.000 Fr.
Dendermonde (intercom. DDS)	759.000 Fr.
Wevelgem	1.271.000 Fr.
Deerlijk	1.025.000 Fr.
Hamme	1.478.000 Fr.
Edegem	490.000 Fr.
Trugge	875.000 Fr.
Izegem	191.000 Fr.
Herk-De-Stad	1.789.000 Fr.

Vraag nr. 21
van 19 januari 1982
van de heer A. DE BEUL

Openbare Bibliotheken — Werking van de Hoge Raad

De geachte Minister gelieve volgende vragen te willen beantwoorden.

1. Wat is het statuut van de secretaris van de Hoge Raad voor de Openbare Bibliotheken?
2. Mag aan de leden van de Hoge Raad voor de Openbare Bibliotheken, door de Dienst Openbaar Bibliotheekwerk, informatie worden geweigerd die zij nodig hebben voor het vervullen van hun adviserende taak?
3. Kan de secretaris van de Hoge Raad optreden als bemiddelaar tussen de leden van de Raad en de Dienst Openbaar Bibliotheekwerk?

Antwoord

Op de door het geachte lid gestelde vragen kan ik antwoorden wat volgt.

1. Een secretaris is zoals de griffier van enig lichaam, raad, commissie, college of bestuur belast met het voeren of het leiden van de correspondentie, het houden van de notulen en dergelijke. Volgens artikel 3 van het koninklijk besluit van 23 juni 1980 betreffende de organisatie van de Hoge Raad voor de Openbare Bibliotheken, verzekert de secretaris als ambtenaar van het niveau 1, die behoort tot het Bestuur voor Volksontwikkeling en Openbaar Bibliotheekwerk, met zijn ondergeschikte medewerkers, het secretariaat van de Raad. Deze ambtenaar werkt in het kader van zijn Directoraat, onder de leiding en de verantwoordelijkheid van de Directeur-generaal, die hem ook nog andere opdrachten kan geven voor zover die met zijn ambtelijke toestand overeenkomen. Als ambtenaar blijft hij daarbij steeds gebonden door zijn plichten o.m. door het laatste lid van artikel 9 van het Statuut van het Rijkspersoneel betreffende het beroepsgeheim en de discretie.

De secretaris is voor het opstellen van de notulen en het voeren van de briefwisseling natuurlijk ook opdrachtshalve verantwoordelijk voor de Raad. Hij bezorgt de verslagen aan de Minister. Voor de werking van de Raad kan de secretaris echter geen financiële verantwoordelijkheden nemen. In het raam van de daarvoor gegeven ministeriële delegaties en de organisatie van het Directoraat, richt de Raad zich bv. voor het bestellen van publicaties, tot de Directeur-generaal van het Bestuur voor Volksontwikkeling en Openbaar Bibliotheekwerk (of zo nodig tot zijn afgevaardigde) die trouwens volgens artikel 2 van voormeld koninklijk besluit, de vergaderingen van de Raad met raadgevende stem bijwoont.

2. De informatie die leden van de Hoge Raad voor de Openbare Bibliotheken voor het vervullen van hun adviserende taak nodig hebben, dient voor de gehele Raad door het Bureau aan de Directeur-generaal van het betrokken bestuur gevraagd te worden.

Natuurlijk moet de Directeur-generaal er voor zorgen, dat de Raad de nodige informatie krijgt, maar hij moet er ook over waken, dat de Dienst Openbaar Bibliotheekwerk maar alleen de informatie geeft die nodig is voor het vervullen van de beleidsvoorbereidende opdracht van de Raad, zoals voorzien in voornoemd organiek koninklijk besluit. Om het anders toe te lichten, de Raad vervult niet de opdrachten van de administratie zelf, van de Vlaamse Raad, van de Syndicale Raad voor advies, van de Inspectie van Financiën, van het Rekenhof enz.; hij is zeker geen toezichtorgaan of geen rechtscollege. Bij het verstrekken van informatie moet daarmee rekening worden gehouden.

3. Daar de Raad zich niet rechtstreeks tot de Dienst Openbaar Bibliotheek richt, dient een bemiddelaar, die een tussenpersoon is om twistenden tot elkander te brengen of te verzoenen, hier niet op te treden. De Raad richt zich normaal tot de bevoegde Minister of Directeur-generaal, die daarna de gepaste maatregelen kunnen nemen. In het verleden is er trouwens steeds een goede verstandhouding geweest tussen de Raad en het betrokken Bestuur.

Vraag nr. 26
van 27 januari 1982
van de heer H. SUYKERBUYK

Privaatrechterlijke openbare bibliotheken — Overname door de gemeenten

In artikel 5 van het KB van 23.7.1979 betreffende de overname van privaatrechterlijke openbare bibliotheken door de gemeenten wordt gezegd dat de aanvrager de factuurprijs moet betalen van de werken, die de laatste acht jaar met eigen middelen werden aangeworven.

De giften, door onder meer de gemeenten gedaan, worden niet aanzien als aangeworven met eigen middelen.

Vraag is wat onder „ giften ” moet worden verstaan. Als het om „ boekengiften ” zou gaan, dan had men dat woord waarschijnlijk gebruikt, zoals men in dezelfde zin de term „ boekentoeelagen ” gebruikt.

Een gift, in de juridische zin van het woord, is overigens, volgens de gemeentewet aan een speciale regeling onderworpen.

Alles wijst erop dat met giften ook is bedoeld, de andere dan de verplichte gemeentelijke toeelagen, die vele gemeenten aan de private bibliotheken betaalden.

Kan de Gemeenschapsminister bevestigen dat deze interpelatie de juiste is.

Antwoord

Ter zake kan ik het geachte lid mededelen, dat er tussen de privaatrechterlijke openbare bibliotheken, die erkend zijn onder de wet van 17 oktober 1921, een onderscheid moet worden gemaakt tussen de vrije en de aangenomen openbare bibliotheken.

Enkel de aangenomen openbare bibliotheken, die met

de gemeenten een contract afsloten, ontvangen vanwege de gemeenten verplichte toeelagen, nl. ten minste 1,5 fr. per inwoner waarvan minstens 75 % moet worden aangewend voor de aankoop en het onderhoud van boeken. Meestal werd dit bedrag overschreden en gaven de gemeenten een hogere tussenkomst per inwoner. Zoals blijkt uit het antwoord op de vraag nr. 18 van 15 december 1975 van de heer G. Mommerency, lid van de Cultuurraad van de Nederlandse Cultuurgemeenschap, moet ook dit supplement als een verplichte toelage worden aangezien. Deze 75% van de verplichte subsidies moeten nu door de gemeenten niet worden terugbetaald.

De vrije openbare bibliotheken ontvangen vanwege de gemeenten echter facultatieve toeelagen, steeds als zodanig in speciën op de begroting vermeld, waarvoor nergens een aanwendingsregeling is voorzien. Daarom werden de boeken die met deze subsidies gebeurlijk werden aangekocht, als niet anders wordt overeengekomen, aangezien als aangeworven met eigen middelen. Anders zouden de gemeentebesturen, die vroeger nooit bij contract verplichtingen hebben willen aanvaarden, nog het recht krijgen hun meestal beperkte subsidies geheel of gedeeltelijk terug te vragen en de bibliotheken die er boeken voor kochten, zouden daarvoor worden gestraft.

In artikel 5 van het koninklijk besluit van 23 juli 1979 betreffende de overname van privaatrechterlijke openbare bibliotheken door gemeenten, is het begrip giften te interpreteren als giften in natura, zoals bvb. boeken, tijdschriften of zelfs materialen of meubelen, die wel eens door de Staat, de provincies of de gemeenten gratis aan de openbare bibliotheken werden bezorgd, zonder dat zij nominatum in de begroting voorkwamen. Deze gedane giften moeten ook gratis terug worden bezorgd, zodat het eigenlijk uitleeningen op langere termijn zijn geweest.

De filosofie van deze redenering wordt trouwens bevestigd door art. 6 van het reeds geciteerde koninklijk besluit van 23 juli 1979. Volgens dit artikel worden de bibliotheconomische materialen en de naslagwerken waarvoor de Staat facultatieve uitrustings toeelagen toekende, integraal aangezien als zijnde aangeworven met eigen middelen. Het eigendomsrecht van deze roerende goederen berust bij de inrichtende macht. Omdat bij de overname dit eigendomsrecht wordt afgestaan, moet de gemeente, indien niet anders wordt overeengekomen, de factuurprijs hiervan betalen.

Vraag nr. 27
van 5 februari 1982
van de heer E. VANKEIRSBILCK

Decreet van 28 januari 1977 — Straatnaamgeving

Een gemeenteraad volgt consequent de procedure die is vastgelegd in 2° en 3° van artikel 4 van hogervermeld decreet. Bij de definitieve beslissing in de gemeenteraad wijzigt de raad op grond van de ingediende bezwaren en het door de provinciale commissie voor plaatsnaamgeving uitgebracht doch niet bindend advies een aantal oorspronkelijk voorgestelde straatnamen.

In toepassing van artikel 8 van dit decreet wordt deze beslissing van de gemeenteraad voor kennisgeving aan de toezichthoudende overheid overgezonden. Deze laatste deelt het betrokken bestuur mede dat het gemeentebesluit zijn uitwerking mag hebben behalve voor die nieuwe namen die werden gegeven in vervanging ingevolge de bezwaren tegen de oorspronkelijke voorgestelde naam.

De beslissing wat de straatnaamgeving betreft komt wettelijk toe aan de gemeenteraad op grond van artikel 75 van de gemeentewet. Het betrokkene decreet omschrijft onder meer de procedure die de vorm en de modaliteiten regelt volgens dewelke de gemeenteraad zijn wettelijke bevoegdheid ter zake moet uitoefenen.

In deze procedure staat nergens vermeld dat zij moet hernomen worden wanneer de gemeenteraad na toepassing van 2° en 3° van artikel 4 in zijn definitieve beslissing een andere naam geeft op grond van de bezwaren en adviezen dan de naam, die hij oorspronkelijk in zijn principesbeslissing gegeven had.

Niettemin blijkt uit de praktijk dat de toezichthoudende overheid dergelijke werkwijze in de procedure wil inbouwen. Dit blijkt mijns inziens een nutteloze verlenging van de procedure vermits het hier toch niet gaat om de wijziging van een bestaande naam. Daarenboven brengt dit voor het betrokken gemeentebestuur heel wat bijkomend administratief werk en dito uitgaven mede.

Persoonlijk lijkt het mij overbodig dit openbaar onderzoek te laten overdoen destemeeer het de gemeenteraad er toe zou kunnen aansporen de bezwaren en de niet bindende adviezen naast zich neer te leggen wegens de hierboven aangehaalde elementen.

Mag ik de geachte Minister verzoeken mij zijn standpunt ter zake te willen mededelen ?

Antwoord

Het decreet van 28 januari 1977 tot bescherming van de namen van de openbare wegen en pleinen maakt onderscheid tussen enerzijds wijziging van bestaande benamingen en anderzijds benaming van nieuwe wegen en pleinen.

Voor wijziging van bestaande namen is het advies van de bevoegde provinciale commissie bindend. Bij negatief advies kan de gemeente in beroep gaan bij de bevoegde centrale commissie, die een bindend advies verstrekt.

Voor het toekennen van een naam aan nieuwe wegen en pleinen is het advies van de provinciale commissie niet bindend.

Als de gemeente voor een naamwijziging of voor een naamgeving, na negatief advies van de bevoegde commissie, een andere naam dan in het oorspronkelijke of voorafgaande voorstel vooropstelt, die tevens afwijkt van het uitgebrachte advies, dan dient inderdaad de hele procedure zoals voorzien in het decreet hernomen te worden. Het decreet beoogt immers geenszins de gemeenten de gelegenheid te geven om, na een onmogelijk voorstel, een naam te geven of te wijzigen met uitschakeling van de bevoegde commissie van advies.

Er kan aan toegevoegd worden dat in de geest van het decreet de naamgeving aan bestaande wegen of pleinen die voorheen nog geen naam droegen, behandeld wordt zoals de benaming van nieuwe wegen en pleinen.

Uiteindelijk dient aangestipt dat er ernstige klachten zijn vanwege academici betreffende wanorde in de plaatsnamen.

Vraag nr. 29 van 5 februari 1982 van de heer J. VALKENIERS

Beschermde stads- en dorpsgezichten — Publikatie in het Belgisch Staatsblad

Ik zou het waarden indien de geachte Minister me de volgende inlichtingen kon bezorgen :

1. de volledige lijst van alle beschermde stads- en dorpsgezichten, met de datum van bekendmaking in het Belgisch Staatsblad;
2. de volledige lijst van alle nog lopende ontwerpen van lijst, met de datum van bekendmaking in het Belgisch Staatsblad;
3. de volledige lijst van alle nog lopende voorontwerpen van lijst van voor bescherming vatbare dorpsgezichten, met vermelding van de datum waarop deze voorontwerpen voor openbaar onderzoek werden gepubliceerd ;
4. de volledige lijst van alle voorontwerpen, waarvan de verdere afhandeling in de voorbije 5 jaar zou zijn gestaakt, met vermelding van
 - a) de datum waarop deze voorontwerpen voor openbaar onderzoek werden gepubliceerd;
 - b) de datum waarop werd beslist deze op te geven.

Antwoord

Aangezien de door het geachte lid opgevraagde lijsten zeer uitgebreid zijn zullen de gegevens rechtstreeks aan hem toegezonden worden.

M. GALLE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERGESCHIKTE BESTUREN EN GESUBSIDIEERDE WERKEN

Vraag nr. 2 van 15 januari 1982 van de heer J. VALKENIERS

Provinciale weg Eizeringen - Leerbeek — Uitkering aan onteigende personen

Voor wanneer zal de provinciale weg Eizeringen (Lennik) - Leerbeek zijn afgewerkt?

Hoe zal hij er dan uitzien qua breedte en infrastructuur?

Waarom duurt het zo lang voor de onteigende personen hun geld kregen ?

Antwoord

Punt 1 : Afwerking van de provincieweg Asse-Edingen.

Deze werken zijn gesplitst in twee aannemingen. Het bevel van aanvang werd voor beide werken gegeven op 1 november 1981. De uitvoeringstermijn bedraagt telkens 300 werkdagen. Afhankelijk van de weersomstandigheden zullen de werken tot in 1983 duren.

Punt 2: Breedte en infrastructuur van de weg.

De nieuwe rijwegbreedte bedraagt 7 m in beton met plaatselijke parkeerhavens van 2,5 m breedte in asfaltbeton. Tevens wordt een vrijliggend fietspad van 1,4 m breedte in beton voorzien samen met de aanpassing van de waterafvoer. De nieuwe rooilijn bedraagt 13 m uit de as van de baan.

Punt 3: Betaling van de verkoopprijs.

Deze betaling kon maar geschieden na het vervullen van de volgende administratieve formaliteiten die soms een lange tijd vergen, nl. : de goedkeuring van de verkoopsovereenkomst door de Bestendige Deputatie — de hypothecaire opzoekingen door de aangestelde notaris voor het opstellen van de akte — de registratie van de verleden akte op het kantoor van registratie en domeinen — de overschrijving van de akte op het kantoor der hypotheek — de goedkeuring van de betaling van de verkoopprijs door de Bestendige Deputatie — het visum van het Rekenhof.

Vraag nr. 5
van 25 januari 1982
van de heer L. DE GREVE

Gemeenten — Wederbeleggingsvergoeding voor aankoop van gronden

In het kader van de realisatie van een goedgekeurd BPA, is een gemeente overgegaan tot heel wat grond aan kopen.

Bedoelde gronden werden niet onteigend maar minnelijk aangekocht tegen de prijs die voorkomt in het schattingsverslag van de ontvanger der registratie.

Afgezien van het feit dat bedoelde aankoopprijs reeds een maximumprijs uitmaakt, bedacht de gemeente de verkopers bovendien nog met een wederbeleggingsvergoeding van 22%.

De vraag stelt zich of bij minnelijke aankoop het uitkeren van een wederbeleggingsvergoeding toegelaten is.

Graag kende ik hierover, de mening van de geachte Minister.

Antwoord

Volgens de geldende rechtspraak is een zogenaamde wederbeleggingsvergoeding enkel werkelijk verschuldigd in geval van gerechtelijke onteigening, na uitspraak van de rechter. Het tarief van deze wederbeleggingsvergoeding wordt vastgesteld in een „ nationale degressieve tabel ” opgesteld door het Ministerie van Financiën.

In geval van onderhandse aankopen wordt op verzoek van de gemeente door de Ontvanger der Registratie en Domeinen of door het Comité van Aankoop een schattingsverslag betreffende de te verwerven goederen opgemaakt. Deze door de schatter vastgestelde waarde mag in principe geen wederbeleggingsvergoeding omvatten. Indien dit wel het geval is, dient de gemeente ervan abstractie te maken bij de vaststelling van de aankoopprijs. De in het schattingsverslag vastgestelde waarde moet worden beschouwd als een maximumwaarde en dient uitsluitend als hoogste drempel van de onderhandelingsbesprekingen omtrent de prijs. In het belang van de bevolking moeten de gemeentebestuurders er immers naar streven een zo laag mogelijke prijs te bedingen, waarbij de schattingswaarde als een absoluut maximum geldt.

Wat het eventueel toekennen van een wederbeleggingsvergoeding bij onderhandse verwerving betreft, dienen de hiernavolgende regels te worden in acht genomen :

- Wordt het goed door de verkoper zelf aan de gemeente aangeboden, of wordt de gemeente koper van een te koop gestelde eigendom, dan kan er geen sprake zijn van het toekennen van een dergelijke vergoeding.
 - Neemt de gemeente zelf het initiatief om een niet te koop gestelde eigendom te verwerven, dan kan door de verkopende partij op de overeengekomen gunstige aankoopprijs een wederbeleggingsvergoeding worden bedongen, die zo laag mogelijk dient te blijven en alleszins de percentages, opgenomen in de nationale degressieve tabel niet mag overtreffen.
- Evenmin mag een wederbeleggingsvergoeding worden berekend op bij komende vergoedingen voor bij voorbeeld afsluitingen, inkomstenderwing, beplantingen en dergelijke meer. Tenslotte wijs ik er op dat bij onroerende verrichtingen tussen gemeenten en andere openbare besturen of instellingen geen wederbeleggingsvergoeding in de verkoopprijs mag worden inberekend.

Vraag nr. 6
van 27 januari 1982
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Gemeenten — Uniformisering van de kledij van gemeenten- en veldpolitie

In oktober 1980 en juni 1981 informeerde ik reeds naar de meerkosten van de kledij van gemeente- en veldpolitie naar aanleiding van het KB van 29 november 1978. Ik kon toen geen antwoord krijgen omdat de begrotingen voor 1980 nog niet statistisch verwerkt waren. Daarom graag de volgende vraag.

Het koninklijk besluit van 29 november 1978 tot uniformisering van de kledij van gemeente- en veldpolitie heeft de gemeente Evergem ongeveer 900 000 frank gekost. Voor sommige gemeenten werden deze kosten ingeschreven op de begroting van 1979, voor andere op de begroting van 1980.

Graag had ik in verband met dit initiatief tot gelijkvormigmaking van de uniformen van politie van de geachte Minister vernomen :

1. de globale kostprijs van bovengenoemd initiatief voor zijn gewest;
2. afzonderlijke cijfers voor de grote agglomeraties.

Antwoord

De kosten voor uniformisering van de kledij van de gemeente- en veldpolitie welke het gevolg zijn van het koninklijk besluit van 29 november 1978 worden in de begrotingen en de rekeningen niet afzonderlijk onder de kosten voor kleding van de politie ingeschreven.

Vraag nr. 7 van 27 januari 1982 van de heer W. KUIJPERS

Vlaams nationale feestdag van 11 juli — Parkeren

Al te ijverige politie- en rijkswachtmensen menen zich verdienstelijk te maken door uitgerekend op 11 juli procesverbaal te maken tegen chauffeurs die hun wagen parkeren op plaatsen waar een parkeermeter staat en deze niet bevoorraden, wat op zon- en feestdagen niet hoeft.

Graag vernam ik van de geachte Minister of de Vlaamse deelregering in het Vlaamse land richtlijnen zal geven aan politie en rijkswacht om hen te doen beseffen dat 11 juli voor ons een erkende feestdag is, die aldus dient gerespecteerd te worden?

Antwoord

Het decreet van 6 juli 1973 bepaalt dat „ de feestdag ” van de Nederlandse Cultuurgemeenschap wordt gevierd op 11 juli van ieder jaar.

Indien gemeenten van oordeel zijn dat hun parkeermeters op 11 juli niet moeten bevoorrad worden dan kunnen zij dit, steunende op hun autonomie, in hun verordeningen bepalen en ter kennis brengen van de gebruikers.

De aandacht van de gemeentebestuurders zal hiervoor gevraagd worden.

Vraag nr. 8 van 1 februari 1982 van de heer E. DESUTTER

Kamperen buiten de kampeerterreinen — Gemeentelijke politieverordeningen

In verband met de in rubriek vermelde aangelegenheid stelde ik destijds een parlementaire vraag aan de Minister van Binnenlandse Zaken welke deze vraag dan op zijn beurt voor beschikking toestuurde aan zijn collega van Verkeerswezen.

Gelet op het eerder evasief antwoord dat ik mocht ontvangen (Kamer van Volksvertegenwoordigers, Bulletin van Vragen en Antwoorden d.d. 5 augustus 1980, p. 3367) en rekening houdend met het feit dat het gestelde probleem toch reëel te noemen is, veroorloofde ik mij op 4 mei 1981 deze vraag tot u te richten als Minister bevoegd voor de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten (Vlaamse Raad - Bulletin van Vragen en Antwoorden d.d. 9 juni 1981, p. 285).

Vermits op deze vraag tot dusver niet werd geantwoord, zie ik mij verplicht de navolgende vraag andermaal te stellen.

Artikel 7 van de wet van 30 april 1970 op het kamperen voorziet dat de Koning algemene verordeningen kan vaststellen betreffende de beoefening van het kamperen buiten de kampeerterreinen ten einde de voorschriften inzake de openbare hygiëne, rust, veiligheid, gezondheid en zedelijkheid alsook inzake behoorlijke plaatselijke aanleg te doen naleven.

Waar bedoeld artikel de Koning heeft gemachtigd om voor de besproken materie bij wijze van algemene verordeningen op te treden, heeft het derhalve de bevoegdheden beperkt welke het decreet van 16-24 augustus 1970 betreffende de rechterlijke inrichting aan de gemeentelijke overheid heeft verleend. Aangezien het niet in de bedoeling van de wetgever lag om de gemeenten elke bevoegdheid ter zake te ontnemen, werd dan ook expressis verbis in de tweede alinea van artikel 7 bepaald dat de gemeenteraden aanvullende verordeningen mogen uitvaardigen met hetzelfde doel als dat door de algemene verordeningen nagestreefd.

Het is duidelijk dat de verordeningen die de gemeente op het stuk verder mogen uitvaardigen, niet in strijd mogen komen met de algemene verordeningen. De vraag blijft evenwel of de verordenende bevoegdheid van de gemeenteraad op het door het koninklijk besluit bestreken toepassingsgebied niet werd uitgesloten of dat integendeel de aan de gemeenteraden opgedragen bevoegdheid om aanvullende verordeningen betreffende de beoefening van het „ kamperen ” voor te schrijven niet juist tot doel had de bij koninklijk besluit vastgestelde algemene verordeningen aan de plaatselijke behoeften aan te passen.

Graag vernam ik van de geachte Minister welk standpunt de voogdijoverheid tegenover dit gestelde probleem inneemt. Hierbij zou kunnen uitgegaan van de volgende concrete vragen.

Rekening houdend met het feit dat artikel 29 van het koninklijk uitvoeringsbesluit van 29 oktober 1971 het „ kamperen ” op de openbare weg gedurende een onafgebroken tijdsruimte van meer dan 24 uur verbiedt, kunnen de gemeenteraden bij gemotiveerde beslissing

- een algemeen verbod van „ kamperen ” op de openbare weg uitvaardigen hetzij voor het ganse grondgebied van de gemeente hetzij voor bepaalde wijken hetzij voor bepaaldelijk aangeduide openbare wegen ;
- de bedoelde tijdsruimte beperken tot b.v. 8 uur hetzij voor alle openbare wegen van de gemeente hetzij voor alle openbare wegen welke in een bepaalde wijk zijn gelegen hetzij voor bepaaldelijk aangeduide openbare wegen?

Antwoord

De vraag van het geachte lid wordt voor antwoord toegezonden aan mijn Collega van Cultuur die de wetgeving op het kamperen in zijn bevoegdheid heeft en derhalve instaat voor de interpretatie ervan.

Vraag nr. 9
van 1 februari 1982
van de heer E. DESUTTER

Gemeentebelastingen op de kosteloze bedeling aan huis van niet-geadresseerde reclame — Bevoegde voogdijoverheid

In antwoord op een vraag van collega Peeters werd gesteld dat de verspreiding van publicitaire drukwerken, langs de brievenbussen om, als een vorm van „gebruik van de openbare weg met reclamedoelenden” moet worden beschouwd in de zin van artikel 1, 2° b van het koninklijk besluit van 6 december 1974 (Bulletin van Vragen en Antwoorden van 20 januari 1981, pag. 43).

Deze stelling is gesteund op de algemene overweging dat volgens de vigerende administratieve rechtspraak elke activiteit die van deur tot deur wordt uitgeoefend, gelijkgesteld kan worden met een gebruik maken van de openbare weg.

Om de toepasselijkheid van de uitzondering (bevoegdheid van de Gouverneur) op de algemene regel (bevoegdheid van de Koning) te verklaren, wordt in het voorgelegd geval tegen alle interpretatieregels in de tekst welke de uitzondering vermeldt, in ruime zin geïnterpreteerd.

Hoe dan ook, het door de toenmalige Minister van Binnenlandse Zaken uitgevaardigd koninklijk besluit van 12 augustus 1981 (Belgisch Staatsblad van 2 september 1981) neemt hieromtrent alle twijfel weg door uitdrukkelijk te bepalen dat voor de randgemeenten en voor de taalgrensgemeenten de gemeentebelastingen op „de kosteloze bedeling aan huis van niet-geadresseerde bladen, kaarten, catalogussen, publicitaire kranten en dergelijke” aan de goedkeuring van de provinciegouverneurs onderworpen zijn.

Meent de geachte Gemeenschapsminister niet dat het eveneens aangewezen is om voor het Vlaamse Gewest een soortgelijk besluit te nemen?

Tevens vernam ik graag de namen van de steden en gemeenten van het Vlaamse Gewest die een dergelijke belasting hebben gestemd met telkenmale de vermelding of deze belasting al dan niet werd goedgekeurd.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de aanpassing van het deconcentratiebesluit van 6 december 1974 wat het Vlaamse Gewest betreft heden nog ter studie is.

De bedoelde gemeentebelasting werd voor het jaar 1981 goedgekeurd door de provinciegouverneur, o.m. voor de gemeenten Kortesseem en Lokeren.

Voor de stad Brugge werd een soortgelijke heffing voor 1981 door de heer provinciegouverneur niet goedgekeurd.

Vraag nr. 10
van 1 februari 1982
van de heer A. BOURGEOIS

Aanleg en uitbreiding kerkhoven — Subsidiëring

De aanleg van een nieuw kerkhof of de uitbreiding van een bestaand kerkhof stelt de gemeenten voor zeer belangrijke uitgaven.

Er dient inderdaad voorzien te worden in de volgende aanwervingen en infrastructuurwerken. Aankoop van gronden, aanpassing of aanleg van wegenis en parkeerzones, de uitrusting van het kerkhof zelf met wegenis, afsluitingen, groenaanleg, aanleg afscheidplaats, bouw administratief lokaal en lijkenhuisje, columbarium e.a.

Naar ik verneem zouden in de voorbije jaren echter geen subsidies meer verleend zijn voor de aanleg of uitbreiding van kerkhoven.

Kan de geachte Minister mij de volgende nadere inlichtingen ter zake mededelen.

1. Krachtens welke wetgeving gebeurt de subsidiëring van de aanleg en de uitbreiding van kerkhoven?
2. Welke subsidiëring ten gunste van ondergeschikte besturen is er voorzien in verband met dergelijke aanleg, onder meer voor de aankoop van de gronden, de wegeniswerken, de aanleg van parkeer-ruimte, de uitrustingswerken van het kerkhof zelf, voor de bouw van lijkenhuisje, administratief lokaal, columbarium e.a.?
3. Hoeveel aanvragen tot subsidiëring van aanleg of uitbreiding van kerkhoven werden ingediend in de loop van 1979, 1980 en 1981, door welke gemeenten?
Welk gevolg werd er aan deze aanvragen gegeven?
4. Eventueel, welke bedragen werden in die jaren toegekend?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende inlichtingen te verstrekken.

De aanleg en de uitbreiding van kerkhoven, daarin begrepen de beplantingen en afsluitingen, voor zover de principiële belofte vóór 10 september 1981 werd verleend, wordt gesubsidieerd krachtens artikel 2 § 1, 2°, a en artikel 4, 3°, a van het Regentsbesluit van 2 juli 1949. Met ingang van 10 september 1981 gebeurt de subsidiëring krachtens artikel 4, 20° en artikel 5, 6° en 7° van het koninklijk besluit van 23 juli 1981.

2. Het Regentsbesluit van 2 juli 1949 voorziet in de subsidiëring van 35% voor gemeentelijke gebouwen behalve voor crematoria en columbaria en 30% voor de overige werken; aankoop van gronden wordt niet gesubsidieerd.

Het koninklijk besluit van 23 juli 1981 stelt een subsidiëring mogelijk van 30% voor gemeentelijke gebouwen, crematoria en columbaria, met inbegrip eventueel van de nodige gronden en 60% voor de overige werken.

- 3 en 4. Vóór de voorlopige gewestvorming van 1976 werden de dossiers behandeld door de diensten van Sanitaire Bouwkunde van het Ministerie van Volksgezondheid, omdat het Regentsbesluit van 2 juli 1949 deze aangelegenheid uitdrukkelijk aan de bevoegdheidssfeer van de Minister van Volksgezondheid toeweest.

Bedoelde diensten bleven ook na de gewestvorming deze dossiers behandelen doch de beslissing over de subsidiëring kwam toe aan de gewestelijke overheid.

Vanaf 1980 werden ook enkele dossiers behandeld door de Dienst Gesubsidieerde Werken omdat columbaria en crematoria als „gemeentelijke gebouwen” konden beschouwd worden.

Volgende subsidieaanvragen werden bij deze dienst ingediend van 1979 tot en met 1981:

1979 : nihil

1980 : Liedekerke : columbarium (dossier G 2163/1)
Vaste belofte dd. 30.3.1981; subsidie : 414.900 fr.

1981 : Brake1 : columbarium (dossier G 4299/1)
Principiële belofte dd. 1.12.81, subsidie : 4 14.900 fr.

Antwerpen : crematorium : (dossier G 1002/363)

Perceel 1 — vaste belofte 12.10.1981,	3.245.000 fr.
Perceel 2 — vaste belofte 28.10.1981,	40.065.000 fr.
Perceel 3 — vaste belofte 13.05.1981,	3.102.000 fr.
Perceel 4 — vaste belofte 23.04.1981,	816.000 fr.
Perceel 5 — vaste belofte 23.04.1981,	3.347.000 fr.
Perceel 6 — vaste belofte 06.01.1982,	1.812.000 fr.

(begroting 1981)

1982 : Kortessem : aanleg kerkhof te Vliermaal
Ontwerp ontvangen op 20.01.1982 — In onderzoek.
Raming: 5.747.258 fr. B.T.W. incl. (dossier B 7091/18).

De gegevens die betrekking hebben op de door de diensten van Sanitaire Bouwkunde — Ministerie van Volksgezondheid — in 1979 en later — behandelde dossiers zullen rechtstreeks aan het geachte lid worden toegezonden.

Vraag nr. 13
van 9 februari 1982
van de heer G. CARDOEN

Ondergeschikte besturen — Tewerkstelling van minder-validen

Bij KB van 27 december 1977 wordt de vaststelling geregeld van het aantal minder-validen die door de provincies, de gemeenten, de verenigingen van gemeenten en de agglomeraties van gemeenten moeten worden tewerkgesteld.

Ik heb de indruk dat deze verplichting tot tewerkstelling van minder-validen door de bovengenoemde besturen niet altijd correct wordt nageleefd.

Ik zou de geachte Minister dank weten te mogen vernemen:

1. of alle ondergeschikte besturen, en in het bijzonder de gemeenten en provincies, de ter zake geldende wettelijke beschikkingen eerbiedigen;
2. welke besturen niet voldoen aan de toepassing van het KB van 27 december 1977;
3. welke maatregelen hij desgevallend overweegt te nemen met het oog op de bevordering van de tewerkstelling van minder-validen.

Antwoord

Er worden inlichtingen ingewonnen bij de betrokken provinciegouverneurs ten einde de juiste stand van zaken ter zake te kennen.

Zodra deze in mijn bezit zijn, zal ik niet nalaten er het geachte lid van de Vlaamse Raad rechtstreeks op de hoogte van te brengen.

Inmiddels wil ik er op wijzen dat de Minister van Binnenlandse Zaken in een circulaire dd. 20 februari 1981 er bij de „ondergeschikte” besturen nogmaals aangedrongen heeft om een bijzondere inspanning te doen ter bevordering van de tewerkstelling van minder-validen bij de regionale en lokale besturen.

R. STEYAERT
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZIN EN WELZIJNSZORG

Vraag nr. 5
van 25 januari 1982
van de heer W. KUIJPERS

Nationaal Werk voos Kinderwelzijn — Taaltoestanden

Is het juist dat reeds verschillende jaren een onderinspectrice van het NWK met een Franstalig diploma van sociaal verpleegster in het Nederlandse taalgebied tewerkgesteld wordt.

Nochtans kan volgens de rechtspraak van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, in afwijking van het principe dat de ambtenaren van een bepaalde taalrol of taalgroep tewerkgesteld worden in diensten waarvan het taalstelsel overeenstemt met de taalrol of taalgroep, bij uitzondering een „voorlopige en tijdelijke tewerkstelling in het andere taalgebied in overweging genomen worden”, mits de voorwaarde dat de tewerkstelling slechts voorlopig is, t.t.z. ze moet zo snel mogelijk weggewerkt worden en mag in geen geval de benoeming van een personeelslid van de gepaste taalrol in de weg staan.

Mag ik van de geachte Minister vernemen waarop hij zich steunt om deze tewerkstelling te handhaven?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de structuren van het Nationaal Werk voor Kinderwel-

zijn nog niet werden aangepast aan de nieuwe bepalingen vastgesteld in de bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980.

Dienvolgens ressorteren de problemen inzake het personeel van dit organisme nog onder de bevoegdheid van de Minister van Sociale Zaken.

Vraag nr. 8
van 25 januari 1982
van de heer W. KUIJPERS

BSD — Benoeming van onder-inspectrice

Mag ik van de geachte Minister vernemen wie als onder-inspectrice van het NWK in BSD werd benoemd en tot welke taalrol zij behoort?

Bovendien zou ik graag weten of de bewuste dame tweetalig is en of zij Vlaamse vakantiecampen in BSD heeft bezocht?

Tenslotte vernam ik eveneens graag in welke taal haar verslagen zijn opgesteld, wanneer het gaat om specities die gedaan werden in Vlaamse vakantiecampen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de structuren van het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn nog niet werden aangepast aan de nieuwe bepalingen vastgesteld in de Bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980.

Dienvolgens ressorteren de problemen inzake het personeel van dit organisme nog onder de bevoegdheid van de Minister van Sociale Zaken.

P. AKKERMANS
**GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTE-
LIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN
NATUURBEHOUD**

Vraag nr. 19
van 1 februari 1982
van de heer J. VALKENIERS

Bossen, landschappen, natuurgebied en groene ruimten — Legalisatie van het decreet

Er waren in de vorige legislatuur een viertal decreten min of meer op weg naar legalisatie, te weten

- een decreet op de Vlaamse Bossen
- een decreet op de Landschappen
- een decreet op het Natuurbehoud
- een decreet op de resterende Groene Ruimten

Van dit laatste decreet had nog maar alleen de gedachte het daglicht gezien.

Graag vernamen wij hoever het staat met de eerste drie decreten en of het niet beter ware de hele materie onder een decreet en dus ook 1 overheid en 1 dienst onder te brengen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat voor de decreten waarvan sprake op dit ogenblik een voorstel van decreet op de landschappen werd neergelegd bij de Vlaamse Raad.

De verdere behandeling van de decreten betrekking hebbend op de bossen, het natuurbehoud en de groene ruimten zal geschieden in functie van de ook reeds neergelegde voorstellen van decreet betreffende de landinrichting.

Naast de wenselijkheid om prioritair een initiatief te nemen op het vlak van de landinrichting, bestaan er bovendien wettelijke en structurele bezwaren om de vermelde materies onder één decreet onder te brengen.

Enerzijds lijkt het niet gewenst gemeenschapsmateries vallende onder artikel 59bis van de Grondwet te vermengen met gewestelijke aangelegenheden geregeld bij artikel 107 quater van de Grondwet.

Anderzijds zijn inderdaad bij deze materies verschillende diensten betrokken die thans nog verspreid zijn over meerdere departementen. Er kan op dit ogenblik bezwaarlijk worden vooruitgelopen op de toekomstige structuur van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 21
van 5 februari 1982
van de heer E. COPPENS

BPA — Regularisatie

De gemeente Overijse heeft beslist een BPA op te maken ten einde een firma, die zich zonder exploitatievergunning in een natuurgebied heeft ingeplant, te regulariseren.

Het BPA zou de omzetting voorzien van natuurgebied in ambachtelijk zone.

Het opmaken van dit BPA zou, volgens de gemeente, geschieden op het verzoek van de geachte Minister.

Graag vernam ik van de geachte Minister of de wetgeving inzake de stedenbouw de mogelijkheid voorziet om dergelijke fundamentele wijziging, t.t.z. de omzetting van een natuurgebied in een ambachtelijke zone, door te voeren.

Daarenboven wens ik graag te vernemen of de geachte Minister niet vreest dat met deze procedure de gewestplannen op de helling worden gezet.

Antwoord

1. Het opstellen van het BPA nr 4 1 „Hellekouter” is een initiatief van de gemeente.
2. Het 4de lid van art. 16 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening bepaalt o.m. dat het bijzonder plan van aanleg zich richt naar de aanwijzingen en bepalingen van het gewestplan, deze kan aanvullen en er desnoods aan afwijken.

Tot op dit ogenblik bestaat omzeggens geen rechtspraak betreffende de inhoudelijke draagwijdte van de bepalingen „het BPA richt zich naar de bepalingen van het gewestplan”. Tevens is niet nader bepaald in hoeverre een BPA kan afwijken van een gewestplan, wanneer het een afwijking betreft of wanneer het gaat om een tegenstrijdigheid.

3. Omtrent de inhoud van de zaak kan momenteel geen uitspraak gedaan worden, daar het BPA zich nog in het stadium van het voorontwerp bevindt en er slechts definitief stelling kan worden genomen wanneer alle gegevens zullen bekend zijn.

Vraag nr. 22
van 5 februari 1982
van de heer J. GABRIELS

Ruilverkaveling in verschillende landbouwstreken — Bedrijfseconomische studie

Er is een bedrijfseconomische studie uitgevoerd inzake ruilverkavelingen in verschillende landbouwstreken.

1. Door wie werd deze studie uitgevoerd?
2. Mag ik een exemplaar van deze studie?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te bevestigen dat in de periode 1968-1972 inderdaad een bedrijfseconomische studie werd uitgevoerd betreffende enkele ruilverkavelingen.

Deze studie werd door de toenmalige Minister van Landbouw toevertrouwd aan het centrum voor Agrarische Studiën van de Rijksuniversiteit te Gent.

Volgens ingewonnen inlichtingen zijn nog enkele exemplaren van deze studie beschikbaar bij het Ministerie van Landbouw, Directie van de Ordening van het Platteland, Guldenvlieslaan, 17A te 1060 Brussel.

Vraag nr. 23
van 9 februari 1982
van de heer J. VALKENIERS

Zoniën woud — Onteigening

Naar ik verneem is er sprake van een onteigening van 50 ha van het Zoniënwoud rond het station van Groenendaal (Overijse + Hoeilaart) ten voordele van een derde spoorlijn naar Wallonië alhoewel de twee overige lijnen onderbezet blijven.

In hoever strookt deze versie met de realiteit?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat onteigeningsbesluiten ten behoeve van de NMBS worden getroffen door toedoen van het Ministerie van Verkeerswezen; deze vallen buiten mijn bevoegdheid.

Vraag nr. 24
van 9 februari 1982
van de heer L. DE GREVE

Afritten naar ondergrondse garages — Bouwaanvragen

Ik verwijs naar een instructie waarvan de tekst hierbij.

Daar de instructie dateert van 1971, zou ik de geachte Minister dank weten mij te laten weten of er in deze aangelgenheid geen meer recente opvattingen zijn medegedeeld aan de diensten van stedenbouw.

In het kader van de renovatietrend van oudere woningen lijkt het mij geboden dat deze onderrichtingen zouden herzien worden. Inderdaad, bij de aanpassing van woningen willen jonge gezinnen die deze woningen aankopen om ze te renoveren, in de ondergrond een garage bouwen.

Wanneer de woning slechts op een 4-tal meter van de rooilijn ligt is deze oplossing niet haalbaar indien er slechts een helling mag zijn van 4%.

Graag had ik desbetreffend een vrij spoedig antwoord, daar zich regelmatig concrete gevallen voordoen, waarop in het licht van de instructie van 8 maart 1971 een negatief antwoord wordt gegeven.

Antwoord

Gevolggewend aan uw vraag betreffende hogervermelde aangelegenheid, kan ik u het volgende mededelen.

Vóór 1970 werden bouwaanvragen met steile afritten naar ondergrondse garages regelmatig toegestaan. In vele gevallen begon de afrit reeds op de rooilijn en was de afrit vrij steil, soms 35°, en in sommige gevallen zelfs meer. Om dergelijke afrit vanuit de ondergrondse garages te kunnen oprijden is het nodig dat de auto gelanceerd wordt. Aangezien de lengte van de oprit in deze gevallen vrij klein is bvb. 4 m, is het technisch onmogelijk de auto tot stilstand te brengen vóór de rooilijn. De auto rijdt dan met relatief grote snelheid het voetpad op en kan pas tot stilstand komen om de rand van de rijweg. In het verleden zijn hierdoor verschillende ongelukken met voetgangers gebeurd. Deze werden door de uitrijdende auto in vele gevallen van het voetpad gereden.

Aangezien de veiligheid van de voetgangers toch een belangrijke zaak is, werd een omzendbrief uitgevaardigd waardoor de afritten naar ondergrondse garages slechts een helling mogen hebben van 4% over een afstand van 5 m te rekenen vanaf de rooilijn. Achter deze 5 meter kunnen grotere hellingen (bvb. 35° of meer) worden toegestaan.

Deze 5 meter kunnen tussen de eigenlijke steile afrit en de rooilijn is absoluut noodzakelijk om de auto veilig tot stilstand te kunnen brengen vóór de rooilijn, d.w.z. vóór het voetpad.

In het geval dat het geachte lid citeert, namelijk dat de bouwlijn zich bevindt op 4 meter achter de rooilijn, zou, indien de afrit verwezenlijkt wordt in deze 4 meter de helling nagenoeg 30° bedragen en zou er niet de minste veiligheidsstrook zijn om de auto tot stilstand te kunnen brengen vóór het voetpad. Ik meen

dat in deze omstandigheden het niet verantwoord is dergelijke steile afritten in de zone van 4 meter toe te laten.

Anderzijds is het begrijpelijk dat de bewoners, die oudere woningen willen saneren, de verwachting koesteren deze woning uit te rusten met een garage. In deze gevallen kunnen andere technieken worden aangewend :

1. het creëren van een veiligheidsstrook van 5 m tussen de afrit en het voetpad, door het opschuiven van het voetpad en het vergroten van de voortuin ;
2. het aanleggen van de betrokken straat als een woonerf, waardoor de mogelijkheid geschapen wordt parkeerruimte te voorzien;
3. het voorzien van een bedieningsweg aan de achterzijde der percelen waardoor garages kunnen opgericht worden aan de achterzijde van de tuin;
4. het creëren van individuele of gemeenschappelijke garages in de omgeving van de betrokken woningen, waar geen steile ondergrondse afritten kunnen gemaakt worden.

In de meeste gevallen is een initiatief van de gemeente nodig, maar in een geest van verder doorgevoerde decentralisatie mag verwacht worden dat de gemeente op vlak van stedenbouwkundige organisatie creativiteit en initiatief aan de dag zal leggen met het oog op het welzijn van iedereen, zowel voorbijgangers als bewoners.

Vraag nr. 25
van 9 februari 1982
van de heer J. VALKENIERS

Bossen die eigendom zijn van Landsverdediging — Toegankelijkheid voor het publiek

In gans het land beheert het departement van Landsverdediging vijfmaal meer ha. dan de dienst Waters en Bossen.

In Vlaanderen is de verhouding nog erger: 550 ha voor Water en Bossen en 2 727 ha voor Landsverdediging. Is dit wel nodig daar aan de ene kant het leger wel niet langer alle bossen „gebruikt” en aan de andere kant zij op die manier niet toegankelijk zijn voor het publiek?

Kan een deel van die groene rijkdom niet beter ten goede komen aan het publiek?

Antwoord

De terreinen behorend tot het departement van Landsverdediging zijn niet integraal onderworpen aan het bosbeheer, slechts een deel van deze terreinen is bebost.

Voor de beboste gedeelten beperkt het beheer op bepaalde militaire domeinen zich tot de technische kant van het bosbeheer.

De militaire domeinen zijn niet opengesteld voor het publiek.

De beslissing tot het al of niet openstellen voor het publiek van militaire gebieden behoort niet tot de

bevoegdheid van het Bestuur van Waters en Bossen, maar wordt eigenhandig genomen door het verantwoordelijke departement van Landsverdediging.

Ook is het Bestuur van Waters en Bossen niet bevoegd om te oordelen wanneer militaire domeinen of bossen al dan niet „gebruikt” worden door Landsverdediging.

De vraag van het geachte lid dient mijns inziens dan ook eerder gericht te worden aan het departement van Landsverdediging.

Vraag nr. 26
van 9 februari 1982
van de heer J. VALKENIERS

Bellebeek — Definitief plan van sanering van de watersnood

Is er reeds een definitief plan van sanering van de watersnood in het gebied van de Bellebeek, ten einde de waterellende die Ternat, Liedekerke en Essene regelmatig kennen, uit te sluiten?

Waaruit bestaat dit plan ?

Antwoord

Er bestaan inderdaad plannen ter verbetering van de waterbeheersing in de vallei van de Bellebeek. Ze behelzen in hoofdzaak de volgende werken:

1. De aanleg van een wachtbekken opwaarts van de Bellemolen;
2. Het graven van een zijarm voor de benedenloop van de Bellebeek;
3. Het inrichten van een reeks kleine wachtkommen op de zijtakken van de Bellebeek.

De onder 1 en 2 bedoelde werken hebben o.m. tot doel de terugkeer van nieuwe watersnood te Essene en Liedekerke te voorkomen.

Het ontwerp van deze werken is reeds bestek klaar.

De onder 3 bedoelde werken strekken ertoe de periodieke waterellende te Ternat te verhelpen. De plannen betreffende deze werken worden thans in hun definitieve staat gebracht.

J. BUCHMANN
**GEMEENSCHAPS MINISTER VAN HUIS-
VESTING**

Vraag nr. 1
van 25 januari 1982
van de heer F. COLLA

Sociale woningen — Bergruimte

De Nationale Landmaatschappij en de door haar erkende Gewestelijke Maatschappijen bouwen per jaar een aantal sociale woningen.

In de gevallen die mij bekend zijn, worden deze woningen steeds gebouwd, zonder kelder met een kleine garage en zonder noemenswaardige bergplaats.

Dit gebrek aan opbergplaatsen, heeft het noodzakelijke gevolg dat de gezinnen die deze woningen betrekken na enkele maanden of jaren, geen ruimte hebben om fietsen, huisvuilzakken, wasapparaten, tuingevoerdzaam en talrijke andere zaken te kunnen opbergen en ze zijn bijgevolg verplicht om allerlei achtergebouwen, prefabgarages, tuinhuisjes op te richten om deze spullen op te bergen.

Dit geeft ongetwijfeld ernstige stedenbouwkundige problemen en de weinig harmonische inplanting en de keuze van de materialen geeft stedenbouwkundige wanorde.

Bovendien geven de oprichting van allerlei gebouwen, kort bij de scheidingslijn, aanleiding tot allerlei burentwisten.

Het zou natuurlijk een zeer gemakkelijke redenering zijn te zeggen dat dit eenvoudigweg niet toegelaten is.

Het lijkt mij echter verstandiger dat bij de planning van deze woningen rekening zou gehouden worden met dit zeer reëel en actueel probleem en dat er in het vervolg zou worden gestreeft naar de aanleg van grotere kelders en het voorzien van een degelijke bergruimte.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen of hij het nuttig oordeelt dergelijke richtlijnen op te leggen aan de verschillende maatschappijen.

Antwoord

De bergruimten in de kleine landeigendommen moeten overeenkomstig vastgestelde interne normen een minimum-oppervlakte hebben van 18 m² voor een autobergplaats en van 7 m² voor berg- en wasplaats. Al deze bergplaatsen samen mogen tot 40 m² oppervlakte uitgebreid worden.

Er kan dus bezwaarlijk van kleine bergruimten gesproken worden.

Ook voor latere uitbreidingen heeft de Nationale Landmaatschappij vast omschreven normen opgesteld voor haar sociale wijken, normen waaraan de eigenaar van een dergelijk klein landeigendom zich moet houden ingevolge de bepalingen van de verkoopakte van hun goed. Zo zijn er preciese richtlijnen voor alle soorten bijgebouwen, hun grootte, mogelijke inplanting en stedenbouwkundige vereisten. Er wordt getracht dat de bewoners van deze huizen zich zoveel mogelijk aan de voorschriften zouden houden.

Sommige overtredingen of inbreuken op dit reglement kunnen echter niet altijd vermeden worden.

Al sinds jaren wordt door de Nationale Landmaatschappij geen kelders meer gebouwd, hetzelfde geldt voor de afzonderlijk opgerichte landbouwaanhorigheden. De weglating van deze ruimten werd uitsluitend ingegeven om financiële redenen en ook wel deels om technische redenen gezien de vaak voorkomende klachten bij niet-waterdichte kelders.

Ik meen dat de voorziene bergruimten in de huizen van de Nationale Landmaatschappij meestal voldoen aan de eisen van haar cliënteel. Wie deze wil uitbreiden kan zulks doen.

Samenvattend kan gesteld worden dat de Nationale Landmaatschappij zich verplicht ziet de omvang van

de bergruimten in door haar gebouwde woningen toch enigzins te beperken om financiële redenen. De mogelijkheid om later en naar gelang hun eigen financiële mogelijkheden zelf meer bergruimte te scheppen bestaat immer voor de eigenaar mits voorafgaand akkoord van de maatschappij-verkoopster over plan en inplanting.

Vraag nr. 2

van 25 januari 1982

van de heer A. COPPIETERS

Bouw- en kooppremie — Opening van zichtrekening

Wanneer mensen die een bouw- of aankooppremie hebben aangevraagd en die hebben toegezegd gekregen, dienen zij de instelling mede te delen langs de welke de betaling kan geschieden.

Sommigen geven de ASLK op waar hen evenwel wordt gezegd dat de uitbetaling van de premie lang op zich zal laten wachten, indien zij geen lopende rekening openen bij die instelling.

Graag zou ik van de geachte Minister willen weten of er inderdaad aan de uitbetaling van de premie verplichting gekoppeld wordt om een zichtrekening te openen en zo ja of hij niet vindt dat dit een inbreuk is op de vrijheid van de burger.

Antwoord

De uitbetaling van de bouw- en kooppremies gebeurt in het kader van de prefinanciering door erkende kredietinstellingen.

De kooppremie wordt steeds door de verkoper in mindering van de koopsom bij het verlijden van de authentieke akte gebracht. Nadien wordt de voorgeschoten kooppremie aan de verkoper door een erkende kredietinstelling van zijn keuze terugbetaald.

De uitbetaling van de bouwpremie gebeurt ambtshalve langs de kredietinstelling waar de belanghebbende zijn lening heeft afgesloten behoudens indien deze daartoe niet erkend is.

Heeft de belanghebbende geen lening aangegaan of heeft hij een lening aangegaan bij een niet-erkende kredietinstelling dan moet hij één van de erkende kredietinstellingen uitkiezen om hen zijn bouwpremie uit te betalen.

Wanneer de ASLK als erkende kredietinstelling gelast is met de vereffening van de bouwpremie, kan de belanghebbende zodra hij door het Bestuur voor de Huisvesting in het bezit van het bericht van uitbetaling en de twee ontvangstbewijzen is gesteld, zich wenden tot om het even welk agentschap van die instelling om de uitbetaling ervan te bekomen. Tegen overlegging van de aangevulde ontvangstbewijzen zal het agentschap de bouwpremie dan onmiddellijk uitbetalen. Er bestaat in hoofdte van de belanghebbende geen enkele verplichting om een zichtrekening bij de gezegde kredietinstelling te openen. Een vertraging van de uitbetaling der bouwpremie mag hieruit ook niet voortvloeien.

Tot op heden werden geen misbruiken op dat stuk bij het genoemde Bestuur gesignaleerd.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN LEEF-
MILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 9
van 5 februari 1982
van de heer J. BELMANS

Gemeentebossen „ De Voortjes ” te Arendonk — Aanleg van moto-cross-piste

Het gemeentebestuur van Arendonk — zich beroepende enerzijds op een schrijven van de Dienst Waters en Bossen die zich niet verzet tegen een „gelegenheidsparcours” met zéér strenge beperkingen; en anderzijds op een schrijven van het Provinciebestuur van Antwerpen dat instemt met een „polyvalent sportterrein” — zou op het punt staan een permanente moto-cross-piste aan te leggen in de gemeentebossen „ De Voortjes “.

Dit zou het kappen van duizenden bomen tot gevolg kunnen hebben, gelet op de minima-afmetingen door de betreffende sportbond en zijn verzekeraar hiervoor opgelegd (lengte 2 000 m, breedte 8 m, zeer ruime startplaats).

Kan de geachte Minister mij meedelen:

1. in welke mate zulke aanleg verenigbaar is met de bestemming van deze bossen volgens het gewestplan ;
2. in welke mate een permanente moto-cross-piste verenigbaar is met een goed begrepen leefmilieu in de betrokken zone;
3. of voor deze werken een bouwvergunning werd aangevraagd en bekomen ;
4. welke schade hierdoor berokkend wordt aan het kwestieuze bos, aantal en soort van de te kappen bomen?

Antwoord

1. Art. 12 van het KB van 28 december 1972 betreffende de toepassing van de gewestplannen bepaalt o.m. het volgende:

De bosgebieden zijn de beboste of de te bebossen gebieden bestemd voor het bosbedrijf. Daarin zijn gebouwen toegelaten, noodzakelijk voor de exploitatie van en het toezicht op de bossen, evenals jagers- en vissershutten, op voorwaarde dat deze niet kunnen gebruikt worden als woonverblijf, al ware het maar tijdelijk.

De aanleg van een moto-cross-piste met permanent karakter is in principe niet in overeenstemming met de bestemming van bosgebied.

2. Wat punt 2 betreft kan worden gezegd dat voor een permanent gebruikte omloop of terrein, het organiseren van motocrossen het voorwerp dient uit te maken van een vergunning van de Minister die het Leefmilieu onder zijn bevoegdheid heeft, dit volgens de bepalingen van het koninklijk besluit van 10 juni 1976 houdende maatregelen tot inrichting van wedstrijden, test- en oefenritten met motorvoertuigen. De vergunningsprocedure

gebeurt in het kader van de wetgeving inzake geluidsbestrijding.

3. Voor zover blijkt uit inlichtingen ingewonnen bij het bestuur van de stedebouw werd tot nu toe geen bouwaanvraag voor gebeurlijke bouwwerken i.v.m. deze moto-cross-piste ingediend.
4. Tot nu toe is geen kampingsplan of een milieu-effectrapport bekend bij het bestuur van de stedebouw.

Vraag nr. 12
van 5 februari 1982
van de heer M. OLIVIER

Studenten van het secundair onderwijs — Uitbetaling studietoelagen voor het schooljaar 1981- 1982

Het grootste gedeelte van de studietoelagen voor het hoger onderwijs werd reeds uitbetaald.

Tot op heden werd nog geen enkele studietoelage uitbetaald aan studenten uit het secundair onderwijs.

Mag ik de geachte Minister verzoeken me te antwoorden op de volgende vragen.

1. Welk is de reden waarom deze studietoelagen nog niet werden uitbetaald ?
2. Wanneer zullen deze studietoelagen worden uitgekeerd?
3. Welk het voorziene uit te betalen bedrag per provincie?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen :

1. Voor de uitbetaling van de studietoelagen voor het school- en academiejaar 1981- 1982 werd een globale uitgave voorzien van 2.2 11.600.000 fr. Op 31 december 1981 bedroeg het voorradig krediet met het oog op de uitbetaling van de studietoelagen 1981- 1982 ongeveer 1.075.000.000 fr. Dit bedrag was onvoldoende om de uitbetaling van de studietoelagen voor zowel het secundair onderwijs als het hoger onderwijs, te laten geschieden. Daarom hebben mijn geachte voorgangers beslist voorrang te verlenen aan de uitbetaling van de studietoelagen voor hoger onderwijs. De uitbetaling van de studietoelagen voor secundair onderwijs was derhalve afhankelijk van het tijdstip waarop ik over een gedeelte van het krediet 1982 kon beschikken, nl. de zogenoemde „ twaalfden” welke krachtens de Financiewet worden verleend.
2. Aangezien voormeld krediet nu beschikbaar is, mag de uitbetaling van de studietoelagen voor secundair onderwijs voor de reeds afgewerkte dossiers — hetzij op dit ogenblik 75% van de ingediende aanvragen — verwacht worden in de eerste helft van de maand maart e.k.
3. Het toekennen van de studietoelagen gebeurt zonder rekening te houden met de provincie van herkomst of de provincie waar de leerling de lessen volgt. Op het einde van het schooljaar zal het evenwel mogelijk zijn desgewenst het bedrag te

kennen dat toegekend werd aan de beursstudenten die in een bepaalde provincie de lessen hebben gevolgd.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

**G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID**

**Vraag nr. 11
van 2 februari 1982
van de heer E. COOREMAN**

Industrieterrein te Zele — Tussenkoms vanwege de overheid

Mag ik van de geachte Minister vernemen:

1. hoeveel tussenkoms er geweest is voor de ontegeningen, aanleg en infrastructuur van het industrieterrein te Zele tot 31 december 1980 en hoeveel in 1981;
2. hoeveel rentetoeelagen werden verleend aan bedrijven gevestigd op het industrieterrein te Zele sinds het begin tot 31 december 1980, hoeveel in 1981.

Voorlopig antwoord

De door het geachte lid gestelde vraag laat mij niet toe een onmiddellijk antwoord te verstrekken. De inlichtingen die hierbij moeten verkregen worden dienen immers door verschillende instanties te worden verstrekt en zijn zeer omvangrijk.

Zodra deze in mijn bezit zijn zal ik ze zonder verwijl via het bulletin van vragen en antwoorden ter kennis brengen.

**K. POMA
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR**

**Vraag nr. 4
van 13 januari 1982
van de heer J. VALKENIERS**

Vlaamse literatuurprijs — Laureaten

Kees Fens heeft geen Noordnederlandse laurea, bij

welke Vlaamse literatuurprijs ook, kunnen ontdekken (een G. Bomans ware daar b.v. zeker voor in aanmerking gekomen).

De reglementen van sommige Noordnederlandse prijzen zijn kennelijk ruimer. De Constantijn Huygenprijs, die als hoog geldt, is o.m. toegekend aan Willem Elsschot, Jan Van Nijlen, Boon, Gilliams, Claus... Boon kreeg in 1972 ook de prozaprijs van de stad Amsterdam. De Jan Campertprijs, poëzieprijs van de gemeente Den Haag, ging naar Paul Snoek, Albert Bontridder, Ternath, Eddy Van Vliet en Roland Jooris.

Heeft Vlaanderen op dat gebied niet iets goed te maken ?

Voolopig antwoord

Ik kan het geachte lid meedelen dat ik deze aangelegenheid samen met de administratie en met het oog op een passende oplossing, ernstig onderzoek. Ten gepaste tijde zal ik het geachte lid verdere inlichtingen verschaffen.

**Vraag nr. 5
van 13 januari 1982
van de heer J. VALKENIERS**

Itterbeek-dorp — Bescherming

Graag vernam ik hoever het staat met het voorontwerp van de bescherming van Itterbeek-dorp (Dilbeek).

Werd het actiecomité „ Dorpscollege — Itterbeek-dorp” reeds ontvangen door de Provinciale Commissie voor Landschappen en Monumenten, waar om een onderhoud werd verzocht?

Voorlopig antwoord

Ik kan het geachte lid meedelen dat ik de administratie onverwijld opdracht gegeven heb om mij precies in te lichten over de juiste stand van zaken in deze aangelegenheid. Ten gepaste tijde zal ik het geachte lid verdere inlichtingen verschaffen.

**Vraag nr. 6
van 13 januari 1982
van de heer W. JORISSEN**

Mechelen — Bescherming van waardevolle gebouwen

Mechelen telt verscheidene honderden gebouwen die zeker verdienen beschermd te worden.

Wanneer we bedenken dat een stadje als Rust am Neusiedlersee (in Oostenrijk) of een historische stad als Toledo, binnen de muren, volledig is beschermd, dat een met Mechelen vergelijkbare stad in grootte en qua inwonerstal, nl. Maastricht, veertienhonderd beschermde panden telt, een stad als Amsterdam meer dan achtduizend en dat in Groot-Brittannië honderduizenden waardevolle gebouwen worden beschermd, dan staan de historisch waardevolle gebouwen te Me-

chelen er vrij weerloos tegen de stelselmatige afbraakwil, die de jongste jaren in deze stad heeft gewoed en die blijft doorwoeden.

Naar we vernamen zou de Rijksdienst voor Monumenten en Landschapszorg een paar maanden terug nog eens een lijst opgemaakt hebben van 122 gebouwen die alleszins dienden beschermd te worden.

Kan de geachte Minister me meedelen of het juist is dat het Mechels stadsbestuur druk zou uitoefenen om deze bijlange nog te minimale bijkomende lijst van de te beschermen monumenten te herleiden tot goed één vierde: nl. 34?

Kan hij me laten weten hoeveel beschermde monumenten Mechelen thans telt? En me die lijst laten toesturen?

Kan hij me anderzijds laten weten of hij de nieuwe voorgestelde lijst, zoals opgemaakt door de Rijksdienst voor Monumenten en Landschapszorg (en die ik zo nodig ter beschikking houd), zal aanvaarden en voor deze 122 monumenten de beschermingsprocedure zal laten inzetten?

Voorlopig antwoord

Ik kan het geachte lid meedelen dat ik de administratie opdracht gegeven heb om mij ter zake alle elementen te bezorgen.

Van zodra ik over alle gegeven beschik zal ik een definitief antwoord formuleren.

Vraag nr. 7 van 13 januari 1982 van de heer W. JORISSEN

„Suikerhuis ” te Mechelen — Restauratie

Naar verluidt zou het „ Suikerhuis” op de Grote Markt 39 te Mechelen, sinds enige tijd een beschermd gebouw, worden afgebroken om het daarna terug op te bouwen.

Aan de ene kant kan ik de noodzaak van zulke duurdere operatie die de afbraak betekent niet aanvaarden, aan de andere kant zijn er in ons land weinig ingenieurs of architecten die ervaring hebben van accurate restauraties of die deze materie grondig hebben bestudeerd, zodat men zeker alle redenen heeft om afbraak tegen te gaan om het gebouw niet hopeeloos te laten verminken.

Er bestaan inderdaad voldoende technische methoden, om de architectonische substantie van dit object zonder afbraak te bestendigen. Deze methoden (bijvoorbeeld „ doublure ” van het ruimtelijk vakwerk door een tweede vakwerk aan de binnenzijde van het gebouw) moeten geenszins ingewikkeld noch kostelijk zijn.

Het is onmogelijk, de belangrijkste dimensie van een historisch object, namelijk de tijd, te reconstrueren zoals deze tot uiting komt in een complex raster van verouderingsspooren (partijen die uit hun pas- of loodlijn staan; vervormde elementen enz.).

Bestendigen en restaureren van de nog bestaande historische materie (die overigens in een nog betrekkelijke gezonde staat verkeert) en vervolledigingen van de ontbrekende partijen (voornamelijk op de benedenverdieping) zal ongetwijfeld gevoelig voordeliger zijn dan het afbreken van alle aanwezige materie en de volledige reconstructie van gans het bouwvolume. Bij zonder in deze benarde crisistijd is deze wisseloplossing met zorg te overwegen.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen of dit dossier niet opnieuw ter studie zou kunnen worden genomen om alleszins de afbraak te verhinderen en alleen de restauratie toe te laten.

In verband met de restauratie zou ik van de geachte Minister eveneens antwoord willen krijgen op de volgende vragen.

1. Het gebouw heeft nergens blinde vensters gekend, zodat de huidige vullingen niet authentiek zijn.
2. De borstweringen onder de vensters waren oorspronkelijk met een guirlande (Zopf) in reliëfstuc versierd.
3. Het ganse gebouw was gekaleid, onderscheidenlijk gepleisterd op al zijn stenen onderdelen en geverfd in gedifferentieerde tinten.

Houden de thans bestaande plannen voor de restauratie rekening met deze drie elementen?

Anderzijds stelt zich het probleem van de gelijkvloerse gevelpartijen die de jongste eeuw werden verknoid. Hoe zal men hier restaureren ?

1. Volgens de waarschijnlijkheid dat de nog bestaande gevelpartijen van de verdiepingen de logische voortzetting zijn van hetgeen ooit op de benedenverdieping heeft bestaan ?
2. Op het historisch afbeeldingsmateriaal, waarop dit huis voorkomt (foto's van omstreeks de jongste eeuwende) ?
3. Op mogelijke beschrijvingen en vermeldingen van vroegere datum?

Zal men anderzijds in al de gevelopeningen schrijnwerk naar oorspronkelijk model plaatsen? Worden de vensterramen opnieuw in kleurloos geblazen glas aangebracht? Komen er plooiluiken aan de vensters van de benedenverdieping?

Heeft men studie gemaakt van de oorspronkelijke gestalte van de dakpartij ?

Aanvaardt men dat boven de travee van de oorspronkelijke deur een vrij brede dakkapel of resaliethconstructie aanwezig was, in voortzetting van de betrokken gevel en zijn architectonische gestalte? En wordt ook deze restauratie doorgevoerd?

Voorlopig antwoord

Ik kan het geachte lid meedelen dat ik de administratie opdracht gegeven heb om mij ter zake alle elementen te bezorgen.

Van zodra ik over alle gegevens beschik zal ik een definitief antwoord formuleren.

Vraag nr. 8
van 13 januari 1982
van de heer W. JORISSEN

Mechelen — Bescherming van waardevolle gebouwen

Te Mechelen worden jaar na jaar historisch waardevolle gebouwen afgebroken en vernield die in gelijk welke stand van Groot-Brittannië, van de Bondsrepubliek Duitsland of van Nederland zouden worden beschermd en met zorgen omringd.

Een gebouw dat thans onze bekommernis gaande maakt omdat men het dreigt te vernielen is een prachtig barokhuis in de Adegemstraat 85-87. Het is een klassiek gebouw met een benedenverdieping, een eerste verdieping en twee zolderverdiepingen (met drie zoldervensters in de voorgevel).

Het gebouw heeft een puntgevel, zonder voluten, Het behoort tot hetzelfde type als de twee grootste barokgevels (die aan Hansahuizen in Noord-Duitsland doen denken) in de Katelijnestraat, de nrs. 49 tot 55, als het pand nr. 7 op de Grote Markt en als een paar woningen in de Bafferstraat.

Men zou thans vinden dat de huizen Adegemstraat 85-87 te klein zouden zijn wat zonder meer een belachelijk argument is daar de twee woningen oorspronkelijk één huis vormden en het voldoende is om ze opnieuw samen te voegen om een ruime woning te hebben.

Ondertussen volgt men voor dit gebouw een klassiek patroon dat vele afbraken voorafgaat.

De benedenverdieping wordt met hout dicht geslagen en men verhuurt die aan een maatschappij voor reclameborden. Zo zou later de afbraak van dit prachtige barokhuis minder zichtbaar zijn en dus minder opvallen.

De geachte Minister is de hoeder en de beschermer van het cultuurhistorisch gebouwenerfgoed van ons volk en van onze steden. Het voorwendsel dat de constructie zou zijn „vervallen” en het „behoud moeilijk zou zijn te verzekeren” zoals personen die afbraken gunstig gezind zijn voorwenden, is een lachertje. Ernstige ingenieurs en architecten verzekeren me het tegenovergestelde.

In een voorstel voorontwerp van te beschermen Mechelse monumenten, opgemaakt door de Rijksdienst voor Monumenten en Landschapszorg, was dit gebouw — en terecht — vermeld als te beschermen gebouw.

Kan de geachte Minister me laten weten of hij dit waardevol historisch gebouw aan de vernielzucht zal prijsgeven dan wel of hij dringend de beschermingsprocedure ervoor zal laten inzetten ?

Voorlopig antwoord

Ik kan het geachte lid meedelen dat ik de administratie opdracht gegeven heb om mij ter zake alle elementen te bezorgen.

Van zodra ik over alle gegevens beschik zal ik een definitief antwoord formuleren.

Vraag nr. 9
van 13 januari 1982
van de heer W. JORISSEN

„De Vijgenboom” te Mechelen — Bescherming

„De Vijgenboom” in de Sint-Katelijnestraat 23 te Mechelen geldt niet alleen als het oudste houten huis van Mechelen (gebouwd omstreeks 1500). Het wordt ook beschouwd als een betrekkelijk volledig voorbeeld van een oud middeleeuws burgerhuis, het gaafste dat bewaard werd in heel de Nederlandse cultuuruimte.

In de 18e eeuw werd het huis gesplitst en is men het grootste gedeelte in de Sint-Katelijnestraat, „De Grote Vijgenboom” en het kleinste gedeelte in de zijstraat, de AB-straat nr. 1, „De Kleine Vijgenboom” gaan noemen.

Zowel voor Ir. Dr. E. Crabbe: Der Flämische Holzbau, als voor Ir. H. Sermeus en F. Janssen „De houten huizen van Mechelen”, als voor J. Grootaers „Houten gevels van laatmiddeleeuwse huizen te Mechelen” (licentiaatsthesis) lijkt het geen twijfel dat oorspronkelijk beide huizen één waren.

Zelfs thans nog wijzen talrijke sporen erop dat het kleinere huis op pand AB-straat 1 de verbouwde achterbouw is van het grote gebouw op pand Kantelijnestraat 23.

In de mandelige muur tussen de nummers 1 en 3 in de AB-straat werd op 24 december 1981 een kraagsteen gevonden waarvan het bovenste gedeelte nog gotisch is. Daaronder werd een console geplaatst in overgangsstijl renaissance-barok. Het gotisch gedeelte van deze kraagsteen stemt overeen met andere gotische kraagstenen die in het pand AB-straat 1 werden gevonden en met soortgelijke kraagstenen die overal nog bestaan onder de moerbalken van „De Grote Vijgenboom”.

Afgezien hiervan vertoont de binnenarchitectuur van het huis AB-straat nr. 1 nog voldoende interessante elementen om bewaard te blijven (o.m. de gelijkvloerse schoorsteen en plafond die in de 18e eeuw versierd werden met mouluren).

Het is niet logisch dat „De Grote Vijgenboom” beschermd werd en dat „De Kleine Vijgenboom” dit niet is.

Het is daarbij een gevaarlijke toestand omdat men te Mechelen alles wat niet uitdrukkelijk beschermd is behandelt als waarloos. Het stadsbestuur argumenteerde bij herhaling dat wat niet beschermd is, mag worden afgebroken. Thans weer schijnen er plannen te bestaan om te knoeien aan de architectuur van „De Kleine Vijgenboom” waardoor meteen het gezicht op „De Grote Vijgenboom” zou worden geschonden.

Samen met de AB-straat nr. 1 vormen de panden AB-straat nr. 3 en nr. 5 daarbij een historisch stadsgezicht van de eeuwwende van de 18e naar de 19e eeuw, stadsgezicht dat best als zodanig zou worden beschermd.

Kan de geachte Minister me meedelen of hij niet meent:

- a. dat de bescherming van „De Grote Vijgenboom” dient uitgebreid tot „De Kleine Vijgenboom” en

b. dat het gedeelte van de AB-sstraat nr. 1 tot en met nr. 5 als een stadsgezicht dient te worden beschermd?

Voorlopig antwoord

Ik kan het geachte lid meedelen dat ik de administratie opdracht gegeven heb om mij ter zake alle elementen te bezorgen.

Van zodra ik over alle gegevens beschik zal ik een definitief antwoord formuleren.

**Vraag nr. 10
van 13 januari 1982
van de heer D. VERVAET**

Gemeentelijke openbare bibliotheken — Verlenging van termijn

Het zgn bibliotheekdecreet van 16 juni 1978 schrijft voor dat binnen de drie jaar na de inwerkingtreding van het decreet nl. op 1 januari 1979, elke gemeente moet beschikken over een erkende gemeentelijke openbare bibliotheek.

Nog heel wat gemeentebesturen zijn hiermee nog bezig. Kan de geachte Minister niet zorgen voor een verlenging van die termijn, zodat andere gemeenten ook in staat zouden worden gesteld om aan de voorwaarden te voldoen?

NB: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer M. Galle, Gemeenschapsminister van ondergeschikte besturen en gesubsidieerde werken.

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat ik een ontwerpbesluit van de Executieve in voorbereiding heb, ten einde de uitvoeringsbesluiten van het decreet van 19/6/78 te wijzigen om de uitbouw van het openbaar bibliotheekwerk over langere termijn te spreiden.

**Vraag nr. 14
van 19 januari 1982
van mevrouw W. DEMEESTER-DE MEYER**

BRT — Programma's met actuele „ hits ”

Op BRT-2 gaan sinds lang iedere zaterdag gedurende bijna drie uren twee programma's in de ether met de actuele „ hits ” : van 11.30 tot 14.00 u. (onderbroken door twee korte nieuwsuitzendingen) de grote „ Top-Dertig” en van 17.30 tot 18.00. de Vlaamse „ Top-Tien “.

Deze programma's zijn bijzonder leuk en vlot gepresenteerd en worden wellicht beluisterd door een groot en hoofdzakelijk jong luisterpubliek. Kan de geachte Minister mij meedelen hoe groot die luisterdichtheid is?

Zijn deze programma's zoals ze nu worden opgevat, volledig te verzoenen met het nog steeds van kracht zijnde verbod op handelspubliciteit op de BRT?

Wekelijks worden immers niet alleen de respectievelijk 30 tot 10 best gerangschikte nummers in stijgende orde ten gehore gebracht en vaak aangeprezen, maar daarenboven geeft de BRT zelf een aantal „ tips”: nummers die de programmamakers blijkbaar zelf (of niet) kiezen en laten horen als kanshebbers voor de „ Top “ Vaak stoten deze na enkele weken wellicht dank zij deze welkome steun, door naar de „ TOP”.

Over de wijze waarop de rangschikking wordt opgesteld, wordt nooit duidelijke uitleg verstrekt. Wel wordt af en toe even vermeld, dat de klassering komt van een „ syndicaat van de Belgische platenfirma's” of iets dergelijks en steunt op de verkoopcijfers van de afgelopen periode. Kan de geachte Minister mij deze verkoopscijfers meedelen ?

Gaat het om de werkelijke aankoop van de gebruiker, of om de globale afzet in de kleinhandel door de platenfirma's op hun initiatief en keuze?

Als dit zo is, dan kunnen deze firma's met de medewerking van de BRT samen bepalen, welke plaatjes gelanceerd worden.

Heeft de BRT nog niet getracht een systeem te ontwerpen waarin de keuze van de „ hits” minder opgedrongen worden door de belanghebbende firma's, maar vrijer gebeurt door de luisteraars en platenkopers zelf?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat ik, naar aanleiding van haar vraag onverwijld bijkomende inlichtingen heb laten inwinnen bij de bevoegde diensten.

Zodra alle elementen in mijn bezit zijn zal ik haar mijn definitief antwoord meedelen.

**Vraag nr. 19
van 19 januari 1982
van de heer A. DE BEUL**

Musea — Bewaking en vrijwaring van de collecties

De jongste aanslag op werken van Vlaamse primitieven in het Museum voor Schone Kunsten te Brussel, confronteert ons andermaal met het feit dat ons roerend kunstpatrimonium in musea onvoldoende bewaakt en beschermd wordt.

Personeelsgebrek en gebrek aan elementaire technische beveiligingsinstallaties zijn aanwijsbare tekortkomingen, die hoogdringend dienen verholpen.

Graag vernam ik van de geachte Minister welke maatregelen, zo reglementaire als financiële, hij gaat nemen om de collecties in onze musea beter te vrijwaren.

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat ik een onderzoek ter zake bevolen heb.

Van zodra alle elementen in mijn bezit zijn zal ik een definitief antwoord geven.

Vraag nr. 23
van 25 januari 1982
van de heer A. LARIDON

BRT- TV — Toegekende zendtijd aan manifestaties met religieuze en met vrijzinnige inslag

Kunt u mij, via het Bulletin van Vragen en Antwoorden, meedelen hoeveel zendtijd, uitgedrukt in minuten en seconden, er de laatste trimester 1981, tijdens de BRT-Televisie-nieuwsuitzendingen, evenals gedurende de andere actualiteitsuitzendingen, besteed werd aan manifestaties met:

1. religieuze inslag;
2. vrijzinnige inslag.

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat ik, om bijkomende inlichting heb verzocht bij de bevoegde administratie.

Van zodra alle elementen in mijn bezit zijn zal ik een definitief antwoord formuleren.

Vraag nr. 25
van 25 januari 1982
van de heer A. LARIDON

Radio en Televisie — Aanmoediging — Schadeloosstelling aan de schrijvers

De erkenning van het auteursrecht is ondermeer één van de mogelijkheden ter aanmoediging tot het scheppen van radio- en televisiewerken. Het auteursrecht bevat het recht van toelating tot het uitzenden van het werk, via radio en/of televisie, evenals het recht op een bezoldiging bij die gelegenheid.

Mag ik de geachte Minister vragen mij, via het Bulletin van Vragen en Antwoorden, mede te delen wat de juiste toepassingswijzen van dit principe zijn, gevolgd door de BRT evenals door de maatschappijen voor teledistributie, met onderscheid :

- de toelating en de vaststelling van de bezoldiging ;
- indien de auteur wel dan niet aangesloten is bij SABAM;
- indien de auteur belg is of buitenlander;
- indien er één of meerdere auteurs zijn;
- indien er één of meerdere uitzendingen zijn.

Dient een teledistributiemaatschappij tussen te komen in de auteursbezoldiging, wanneer zij slechts rechtstreeks een BRT-uitzending uitzendt.

Voorlopig antwoord

Ik heb de heer het geachte lid mee te delen dat ik, om bijkomende inlichtingen heb verzocht bij de bevoegde administratie.

Van zodra alle elementen in mijn bezit zijn zal ik een definitief antwoord formuleren.

Vraag nr. 28
van 5 februari 1982
van de heer J. VALKENIERS

Kasteel van Coloma te Sint-Pieters-Leeuw — Verhuuring aan Ministerie van Cultuur

Wanneer werd het kasteel van Coloma te Sint-Pieters-Leeuw door het Ministerie van Cultuur gehuurd? Van wie en voor welk doel wordt het gehuurd?

Hoeveel werd sedertdien jaarlijks aan huur betaald ?

Hoeveel bedraagt de huidige huurprijs?

Hoeveel bedragen de geplande verbouwingswerken ?

Waarom werd het kasteel gehuurd voor het gebruikt kon worden ?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat ik de bevoegde administratie om bij komende inlichtingen heb verzocht.

Van zodra alle elementen in mijn bezit zijn zal ik een definitief antwoord geven.

R. STEYAERT
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZIN EN WELZIJNSZORG

Vraag nr. 4
van 25 januari 1982
van de heer G. CARDOEN

Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn — Tewerkstelling van minder- validen

Bij KB van 6 maart 1978 zijn de openbare centra voor maatschappelijk welzijn gehouden binnen bepaalde normen een aantal minder-validen tewerk te stellen.

Mag ik van de geachte Minister vernemen:

1. of alle OCMS's de toepassing van bovenvermeld KB correct naleven;
2. welke besturen desgevallend in gebreke gebleven zijn;
3. welke maatregelen u als bevoegd Minister desgevallend nemen om binnen de kortste tijd de wetgeving te doen eerbiedigen en dit vooral met het oog op de bevordering van de tewerkstelling van onze minder-validen?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat ik opdracht heb gegeven om bij de betrokken Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn de inlichtingen te verzamelen die nodig zijn om op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Zodra de gevraagde inlichtingen in mijn bezit zijn zullen ze onmiddellijk aan het geachte lid medege-deeld worden.

Vraag nr. 6
van 25 januari 1982
van de heer W. KUIJPERS

Gemeentelijke peuterschool van Diegem — Tewerkstelling van kinderverzorgster met Franstalig diploma

Naar verluidt worden in de gemeentelijke peuterschool van Diegem, erkend door het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn, drie personeelsleden tewerkgesteld onder wie twee kinderverzorgsters die een Franstalig diploma hebben.

Graag vernam ik op welke datum de beide kinderverzorgsters in dienst zijn getreden en wanneer zij hun taalkennis hebben bewezen?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de tijd nodig tot het verzamelen van de te verstrekken informatie mij niet toelaten binnen de gestelde termijn te antwoorden.

Zodra de gevraagde inlichtingen in mijn bezit zijn, zullen ze onmiddellijk aan het geachte lid medege-deeld worden.

Vraag nr. 7
van 25 januari 1982
van de heer W. KUIJPERS

Vlaams en Waals Brabant — Oprichting van provinciaal comité van het NKW

Ik verneem dat er een provinciaal-comité van het NKW voor Vlaams-Brabant en Waals-Brabant werd ingericht.

Mag ik van de geachte Minister vernemen wie in dit comité zitting heeft voor wat betreft het Vlaams Provinciaal-Comité?

Mag ik er u tevens op wijzen dat er eveneens een Federatie voor Vlaamse Vrouwen bestaat?

Graag vernam ik of in dit provinciaal-comité een lid van deze federatie zal opgenomen worden.

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de tijd nodig tot het verzamelen van de te verstrekken informatie mij niet toelaten binnen de gestelde termijn te antwoorden.

Zodra de gevraagde inlichtingen in mijn bezit zijn, zullen ze onmiddellijk aan het geachte lid medege-deeld worden.

Vraag nr. 9
van 12 februari 1982
van de heer Walter PEETERS

Medisch-Pedagogische Instituten — Financiële toestand

In de sector van de gehandicaptenzorg, meer bepaald in de Medisch-Pedagogische Instituten, moet de financiële situatie dramatisch genoemd worden.

Kan de geachte Minister antwoorden op de hierna-volgende vragen.

1. Voor hoeveel instituten werden de opgestuurde betaalstaten nog niet uitbetaald? Hoeveel bedragen de achterstallige betalingen?
2. Voor hoeveel instellingen werd de ligdagprijs voor 1980 nog niet berekend? En voor 1981?
3. Hoeveel bedragen de kaskredieten die door de Medisch-Pedagogische Instituten werden opgenomen? Hoeveel intrest wordt door de instellingen aldus betaald? Mogen deze intresten in de ligdagprijs worden verrekend?
4. Hoeveel bedraagt de achterstand van de MPI's bij de RMZ? Hoeveel boeten werden in het afgelopen jaar betaald?
5. Hoeveel personeelsleden bij de MPI's wachten op de uitbetaling van lonen of wedden?
6. Welke zijn de oorzaken van al deze vertragingen die zowel voor de gehandicapten, de instellingen, hun personeelsleden, hun leveranciers alsook voor de gemeenschap nadelig zijn?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de omvangrijkheid van de te verstrekken informatie alsmede het verzamelen ervan mij niet toelaten binnen de gestelde termijn te antwoorden.

Zodra de gevraagde inlichtingen in mijn bezit zijn, zullen ze onmiddellijk aan het geachte lid medege-deeld worden.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEF-
MILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 10
van 5 februari 1982
van de heer A. LARIDON

Officieel onderwijs — Informatica-proefnemingen

Informatica overspoelt nu reeds het administratieve en economische leven in afwachting dat het telematische gans het familiale leven aantast.

Mag ik van de geachte Minister vernemen wat momenteel de aangewende informatica-proefnemingen zijn in het officieel onderwijs.

1. In welke inrichtingen?
2. Sedert wanneer?
3. Met welke resultaten?
4. Aantal leerlingen die deze promotie volgen?
5. Aantal verantwoordelijke leerkrachten?
6. Wat waren de concrete maatregelen die proefonderwijs werden gebezigd?

Informatica is een nieuwe taal die niet onderwezen wordt zoals wiskunde en talen.

Zo de proeven niet werden uitgevoerd of eventueel onvoldoende goed geleid, denkt de geachte Minister opdracht te geven aan een specialist?

Voorlopig antwoord

Hierbij deel ik het geachte lid mede dat de gestelde vraag niet binnen de voorzien termijn kan beantwoord worden aangezien het verstrekken van de gevraagde inlichtingen veel onderzoekswerk vergt.

Een definitief antwoord zal zo spoedig mogelijk worden verstrekt.

Vraag nr. 11
van 5 februari 1982
van de heer A. LARIDON

Hoger en Universitair Onderwijs — Studietoelagen

Rekening houdend met vertraging in verband met de opstelling van statistieken, vraag ik u mij mede te delen, via het Bulletin van Vragen en Antwoorden, het aantal beursstudenten wat betreft het Hoger Onderwijs, met onderscheid van het Universitair Onderwijs, van het lange type en van het korte type, voor het jaar 1979/1980 en voor het jaar 1980/1981.

Mag ik de geachte Minister eveneens vragen deze inlichtingen als volgt onder te verdelen:

- per administratief arrondissement;
- per geslacht;
- rekening houdend met het aantal personen ten laste van de ouders;
- rekening houdend met de eventuele beursstudenten onafhankelijk van de ouders;
- per inkomenscategorieschijf

Voorlopig antwoord

Hierbij deel ik het geachte lid mede dat de gevraagde inlichtingen worden opgezocht en hem zo spoedig mogelijk ter kennis zullen worden gebracht.

III. VRAAG WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art 65, 5)

R. DE WULF
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 1
van 25 januari 1982
van de heer A. LARIDON

H. Serruysziekenhuis te Oostende — Scintillatiecamera

Met een schrijven dd. 28.09.81, werd door u kennis gegeven aan het OCMW OOSTENDE, dat de gevraagde scintillatiecamera, ten behoeve van het H. Serruysziekenhuis, niet kan opgenomen worden in de programmatie van de regio.

Dit, niettegenstaande blijkt dat van de 5 geprogrammeerde scintillatiecamera's voor West-Vlaanderen er bij de eerste ronde, één zeker voorzien was voor het H. Serruysziekenhuis en dat bij de stemming van de Gewestelijke Commissie voor Ziekenhuisprogrammatie voor het Vlaamse Gewest, op 17 juni 1981 met 8 stemmen voor het H. Serruysziekenhuis; 7 stemmen voor de St. Jozefskliniek Oostende; bij 7 othoudingen; een gunstig advies werd gegeven voor de opname in de programmatie van een scintillatiecamera voor het Ziekenhuis H. Serruys.

Eveneens is duidelijk dat meer onderzoeken gebeuren in het Ziekenhuis H. Serruys dan in de St. Jozefskliniek.

Mag ik de geachte Minister vragen:

1. wat is de motivatie van de niet-opneming in de programmatie;
2. berust de niet-opneming in de programmatie, niet op een verkeerde voorlichting;
3. is er door de genomen beslissing geen verbreking van het evenwicht tussen de openbare- en privaastelling;
4. wat met de vrije keuze van de patiënt?